

28244 REIAL DECRET LLEI 16/1998, de 4 de desembre, pel qual es finança l'acord interprofessional sobre formació continuada a la Comunitat Autònoma del País Basc. («BOE» 293, de 8-12-1998.)

El 27 de setembre de 1995 es va subscriure l'acord interprofessional sobre formació continuada a la Comunitat Autònoma del País Basc, que té com a àmbit material la formació continuada de treballadors ocupats.

D'altra banda, per al 1998 la disposició addicional dotzena de la Llei 65/1997, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1998, regula el finançament de la formació continuada.

Com que la Comissió tripartida de seguiment ha arribat a un acord parcial sobre l'assignació de fons per al finançament de l'acord interprofessional del País Basc, cal garantir el finançament total de la formació continuada en la Comunitat Autònoma del País Basc.

En vista d'això, com que la necessitat d'atendre el finançament de l'acord interprofessional sobre formació continuada de la Comunitat Autònoma del País Basc és extraordinària i urgent, d'acord amb la facultat que reconeix al Govern l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres de Treball i Afers Socials i d'Economia i Hisenda, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 4 de desembre de 1998,

DISPOSO:

Article únic.

1. Per a l'any 1998, l'Estat assumeix el finançament de l'acord interprofessional sobre formació continuada a la Comunitat Autònoma del País Basc, per un import de 3.100 milions de pessetes, que s'ha de sufragar amb càrrec al pressupost de despeses de l'Institut Nacional d'Ocupació.

2. Per donar compliment al que disposa el número anterior d'aquest article, es concedeix en el pressupost de despeses, exercici de 1998, de l'Institut Nacional d'Ocupació, un crèdit extraordinari, finançat amb càrrec al romanent de tresoreria, d'acord amb el detall següent:

Aplicació pressupostària	Denominació	Import/pessetes
Pressupostos de despeses		
19.101.324A.483.07(N)	A la Fundació Basca Hobetuz per a la formació continuada Langileen prestakuntzarako euskal fundazioa, per finançar, el 1998, l'acord interprofessional sobre formació continuada a la Comunitat Autònoma del País Basc	3.100.000.000
Pressupost d'ingressos		
19.101.870	Remanent de tresoreria .	3.100.000.000

3. L'Institut Nacional d'Ocupació, en entrar en vigor aquest Reial decret llei, ha de comptabilitzar en el seu pressupost el crèdit extraordinari que es concedeix, amb el detall que s'indica en el número anterior.

Disposició addicional única.

La subvenció objecte d'aprovació en aquest Reial decret llei es regeix pel que disposa l'Ordre del Ministeri de Treball i Afers Socials de 23 de juliol de 1998 («Butlletí Oficial de l'Estat» d'11 d'agost), per la qual s'estableixen les bases reguladores de la concessió d'ajuts a les accions acollides a l'acord interprofessional sobre formació continuada a la Comunitat Autònoma del País Basc per al 1998.

Disposició final única.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

28472 LLEI 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries. («BOE» 295, de 10-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Constitució espanyola, en l'article 31.1, estableix que: «Tots han de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica mitjançant un sistema tributari just, inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, no ha de tenir abast confiscatori»

Com ha assenyalat el Tribunal Constitucional, l'impost sobre la renda de les persones físiques constitueix un dels pilars estructurals del nostre sistema tributari. Es tracta d'un tribut en què el principi de capacitat econòmica i el seu correlat, el d'igualtat i progressivitat tributària, troben la seva projecció més adequada. És per això que aquest impost és l'instrument més idoni per assolir els objectius de redistribució de la renda i de solidaritat que propugna la Constitució i que doten de contingut l'Estat social i democràtic de Dret, atesa la seva generalitat, com demostra el fet que en les seves declaracions anuals resulten afectats 31 milions d'espanyols, i la seva capacitat recaptadora.

Al model actual de l'impost que es va implantar a Espanya amb la reforma tributària iniciada el 1977 se li han aplicat múltiples modificacions al llarg de la seva història, perquè cap tribut, i menys de la importància d'aquest, no pot romandre al marge dels canvis socials, econòmics i fins i tot tecnològics en què s'inscriu.

En particular, l'última modificació legislativa important de l'impost sobre la renda de les persones físiques es va produir amb la Llei 18/1991, de 6 de juny, que va pretendre donar resposta als problemes plantejats per

la sentència del Tribunal Constitucional 45/1989, de 20 de febrer, adaptant l'impost a les exigències constitucionals.

Ara bé, el temps transcorregut des de la modificació que se'n va fer el 1991 ha agreujat els problemes que presentava la regulació anterior. La complexitat excessiva de l'impost amb els costos indirectes de gestió que això comporta; la dispersió, la seva poca coherència i la falta de sistematització de la seva normativa, degudes, en part, als repetits ajustos, canvis i modificacions que l'impost ha patit des de la seva entrada en vigor; la seva càrrega gestora inusitada, que l'ha convertit en un tribut centrat en les devolucions i els pagaments anticipats i, en suma, les deficiències funcionals que dificulten la lluita contra el frau fiscal, han ocasionat una pèrdua significativa de la seva elasticitat recaptadora.

En els moments actuals és imprescindible adaptar l'impost al model vigent en els països del nostre entorn i, en especial, a determinades figures que hi són substancials, com ara l'establiment d'un mínim personal i familiar exempt de tributació. Espanya es mou en el context d'un mercat únic en què les decisions de política fiscal poden determinar conseqüències no desitjables si s'allunyen dels criteris seguits per la resta dels països occidentals en aquesta matèria de política fiscal. En aquest marc d'actuació, l'impost ha de ser un instrument eficaç per a la creació d'ocupació, de foment de l'estalvi i, en suma, del creixement econòmic que exigeix el compliment del Pacte d'estabilitat i ocupació i la Unió Econòmica i Monetària Europea.

Finalment, el compliment del compromís polític del Govern d'introduir més equitat en el repartiment dels tributs, i millorar el tractament fiscal de les rendes del treball i de les persones amb càrregues familiars més elevades, fa del tot necessària la reforma de l'impost.

II

Al començament d'aquesta legislatura, el Govern va iniciar immediatament les modificacions necessàries per impulsar l'activitat econòmica, afavorir la neutralitat de l'impost i impulsar l'estalvi, per mitjà del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, que va sotmetre a gravamen els guanys de capital, que d'acord amb la Llei de l'any 1991 quedaven exempts de tributació si el capital s'immobilitzava en un període de temps determinat, cosa que menyscabava el principi de justícia tributària i entorpia alhora el creixement econòmic. Es va establir, posteriorment, un nou règim de tributació per a les petites i mitjanes empreses, les quals constitueixen el nucli de la nostra activitat econòmica i d'ocupació. Alhora, es van fer reformes parcials en aspectes decisius de l'impost sobre la renda de les persones físiques com són la tarifa, els paràmetres de la qual s'allunyaven clarament dels corresponents a un impost modern; també es van adoptar mesures de suport a les famílies, amb un increment substancial de les deduccions familiars, i es va potenciar la gestió de l'impost.

Des d'un altre punt de vista, el desenvolupament de l'Estat de les autonomies s'ha vist consolidat amb el nou sistema de finançament de les comunitats autònomes aprovat l'any 1996, que es fonamenta en el principi de coresponsabilitat fiscal. Per fer efectiu aquest principi, es va introduir en l'estructura de l'impost un gravamen complementari, el producte del qual es destina al finançament de les comunitats autònomes i que pot ser modificat per aquestes comunitats.

Tanmateix, totes aquestes modificacions eren un pas previ al projecte de revisió global de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que és el que incorpora aquesta Llei.

III

La reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques en un context de globalització econòmica, i després de l'èxit aconseguit per la societat espanyola amb el nostre ingrés a la tercera fase de la Unió Econòmica i Monetària, requeria un estudi detallat de les seves conseqüències econòmiques i socials. Així mateix, la incidència de l'impost i la seva generalitat necessiten d'un suport social indubtable; per això, en la reforma s'ha d'implicar el major nombre possible d'interlocutors socials.

Per això, l'elaboració d'aquesta Llei ha estat objecte d'un procés de reflexió i estudi ampli, iniciat des del començament de la legislatura, que té la seva manifestació més important en la creació per la Resolució del secretari d'Estat d'Hisenda de 17 de febrer de 1997 de la «Comissió per a l'estudi i proposta de mesures per a la reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques»

Els treballs d'aquesta Comissió, presentats el 13 de febrer de 1998, van implicar una ratificació de la necessitat de la reforma de l'impost, alhora que aporten arguments sòlids en favor seu, i s'assenyalen els seus objectius i les característiques generals. En aquest sentit, l'alta qualitat tècnica dels treballs de la Comissió ha estat afavorida tant pel perfil tècnic dels seus components (procedents de l'Administració pública, la universitat, experts en hisenda pública, catedràtics de dret financer i tributari, etc.), com per les valuoses opinions externes, fetes des de diferents àmbits i rebudes durant les seves sessions de treball.

Els resultats d'aquest laboriós procés d'informació pública, els estudis econòmics duts a terme al llarg de l'elaboració, els informes i les anàlisis rebuts i les opinions contrastades es condensen en la Llei, en la qual el Govern també ha tingut en compte els corrents d'opinió de diferents àmbits socials respecte dels treballs de la Comissió, així com els informes elaborats per altres òrgans, i del Consell Econòmic i Social.

IV

La Llei està estructurada en un títol preliminar, onze títols i 90 articles, juntament amb les disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals corresponents.

En el títol preliminar es defineix com a objecte de l'impost la renda disponible i considera com a tal la renda que pot utilitzar el contribuent després d'atendre les seves necessitats i les dels subjectes que en depenen. Per plasmar aquest principi es declara l'exempció d'un mínim de renda que varia segons les circumstàncies personals i familiars del contribuent: aquest és un dels aspectes més importants de la reforma.

Cal destacar que la Llei només regula el supòsit d'obligació personal de contribuir. La regulació de la tributació dels no residents es remet a una llei posterior.

L'estructura general de l'impost es dissenya a partir del títol I, amb l'anàlisi del fet imposable i de les rendes exemptes, i es considera contribuent la persona física, tal com exigeix la doctrina del Tribunal Constitucional. Tanmateix, la Llei té molt en compte que el contribuent forma part d'una família la protecció de la qual mereix un tractament fiscal favorable per al qual, a més de la configuració del mínim familiar abans referit, s'articulen altres mesures encaminades a aquesta finalitat (declaració conjunta, exempció de pensions per aliments, deducció per inversions en l'habitatge habitual, tributació favorable de les pensions en favor dels fills). El legislador també ha tingut en compte les despeses de malaltia

i les de cura o atenció que poden afectar el contribuent; a l'efecte d'això s'estableix un mínim personal i familiar especial per a aquelles persones que es troben afectades per una discapacitat de grau elevat o un estat carencial que impliqui l'ajut de terceres persones.

La Llei defineix les rendes gravables i la seva forma d'integració i compensació.

El tractament dels rendiments del treball millora de manera important respecte a la situació anterior mitjançant la fixació de noves reduccions i, en particular, amb la creació d'una reducció específica per a aquests rendiments que fa perdre pes a l'aportació dels assalariats respecte a les altres fonts de renda.

En els rendiments del capital immobiliari, se suprimeix el rendiment estimat de l'habitatge habitual. En els rendiments del capital mobiliari, s'introdueix una notable millora en la tributació de l'estalvi, amb la voluntat de fer un tractament neutral de les diferents formes d'estalvi: s'aclareix la fiscalitat dels sistemes alternatius als plans de pensions, se'n millora la regulació actual al servei de la neutralitat i es fa un tractament senzill i unitari, favorable a l'estalvi a llarg termini, als rendiments derivats de contractes d'assegurances. En aquest terreny s'ha optat per un esquema de màxima simplicitat en la qualificació, evitant les discriminacions actuals injustificades entre les diverses modalitats de contractació.

La determinació del rendiment de les activitats econòmiques manté les regles incorporades a l'impost el 1998, en les quals aquest Govern ha dipositat la seva confiança com a impulsores de la inversió i l'ocupació.

En el capítol de guanys i pèrdues patrimonials es produeixen algunes modificacions respecte de la normativa vigent. En aquest sentit destaca la incorporació en aquest concepte dels derivats d'elements afectes a activitats econòmiques, amb la finalitat de no introduir diferenciacions amb la resta de persones físiques.

D'altra banda, la tarifa de l'impost incorpora dues novetats dignes de ser subratllades: la minoració de la càrrega tributària, amb una rebaixa general dels tipus, inclosos el mínim i el màxim, i la reducció i redefinició dels trams, de manera que queda perfectament homologada amb les que regeixen en la majoria dels països europeus, que s'inclinen per la simplificació també en aquest terreny.

Juntament amb això, i respecte a les deduccions de la quota, es mantenen i fins i tot es milloren aquelles que, o bé responen a un mandat constitucional, com és el cas de l'adquisició d'habitatge habitual, o bé afavoreixen l'interès general, supòsit dels donatius, o són necessàries per raons d'equilibri territorial, tal com passa amb la deducció per rendes obtingudes a Ceuta i Melilla.

Com que la reforma no pretén alterar el model de finançament autonòmic del quinquenni 1997-2001, es manté l'estructura del gravamen autonòmic o complementari de l'impost sobre la renda de les persones físiques dissenyat en la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, amb la qual cosa es garanteix la coresponsabilitat fiscal de les comunitats autònomes i la suficiència de recursos.

Finalment, s'incorporen a aquesta Llei, per raons de coordinació legislativa, les regles sobre règims especials, la majoria regulats fins ara al marge de la Llei de l'impost, com són els d'imputació de rendes i d'institucions d'inversió col·lectiva. D'altra banda, es modifica la normativa reguladora de la gestió del tribut; en aquesta línia, s'introdueixen les mesures necessàries per millorar-la i agilitar-la, es redueixen de manera significativa el nombre de declarants, i s'evita l'excés dels pagaments a compte sobre la quota diferencial de l'impost. Per fi, es reforcen les exigències del principi de reserva de llei, i amb aques-

ta finalitat s'estableixen les condicions i els límits corresponents a cada modalitat que integra el sistema d'ingressos a compte.

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa de l'impost.*

L'impost sobre la renda de les persones físiques és un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els principis d'igualtat, generalitat i progressivitat, la renda de les persones físiques d'acord amb les seves circumstàncies personals i familiars.

Article 2. *Objecte de l'impost.*

1. Constitueix l'objecte d'aquest impost la renda del contribuent, entesa com la totalitat dels seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i les imputacions de renda que estableix la llei, amb independència del lloc on s'hagin produït i sigui quina sigui la residència del pagador.

2. L'impost grava la capacitat econòmica del contribuent, entesa aquesta com la seva renda disponible, que és el resultat de disminuir la renda en la quantitat del mínim personal i familiar.

Article 3. *Configuració com a impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.*

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques és un impost cedit parcialment, en els termes que estableix la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, i en les normes reguladores de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

2. Els elements de l'impost susceptibles de regulació per les comunitats autònomes són les tarifes corresponents al gravamen autonòmic i les deduccions que recaiguin exclusivament sobre aquest, en els termes i amb els límits que estableixen les lleis.

3. El càlcul de la quota líquida autonòmica s'ha d'efectuar d'acord amb el que estableix aquesta Llei i, si s'escau, la normativa dictada per la respectiva comunitat autònoma. En el cas que les comunitats autònomes no hagin assumit o exercit les competències normatives sobre aquest impost, la quota líquida s'ha d'exigir d'acord amb la tarifa complementària i les deduccions establertes per l'Estat.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'impost sobre la renda de les persones físiques s'ha d'aplicar en tot el territori espanyol.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sens perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris històrics del País Basc i la Comunitat Foral de Navarra.

3. A les Canàries, Ceuta i Melilla s'han de tenir en compte les especialitats previstes en la seva normativa específica i en aquesta Llei.

Article 5. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sens perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Fet imposable i rendes exemptesArticle 6. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable l'obtenció de renda pel contribuent.
2. Componen la renda del contribuent:
 - a) Els rendiments del treball.
 - b) Els rendiments del capital.
 - c) Els rendiments de les activitats econòmiques.
 - d) Els guanys i les pèrdues patrimonials.
 - e) Les imputacions de renda que s'estableixin per llei.
3. Es consideren retribuïdes, llevat que hi hagi una prova en contra, les prestacions de béns, drets o serveis susceptibles de generar rendiments del treball o del capital.
4. No està subjecta a aquest impost la renda que estigui sotmesa a l'impost sobre successions i donacions.

Article 7. *Rendes exemptes.*

Estan exemptes les rendes següents:

- a) Les prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme.
- b) Els ajuts de qualsevol classe percebuts pels afectats pel virus d'immunodeficiència humana, regulats en el Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig.
- c) Les pensions reconegudes en favor de les persones que van patir lesions o mutilacions a causa o com a conseqüència de la Guerra Civil del 1936-1939, ja sigui pel règim de classes passives de l'Estat o a l'empara de la legislació especial dictada a aquest efecte.
- d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys físics o psíquics a persones, en la quantitat legal o reconeguda judicialment.
- e) Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantitat establerta amb caràcter obligatori en l'Estatut dels treballadors, en la seva normativa de desplegament o, si s'escau, en la normativa reguladora de l'execució de sentències, sense que es pugui considerar com a tal l'establerta en virtut d'un conveni, pacte o contracte.
- f) Les prestacions reconegudes al contribuent per la Seguretat Social o per les entitats que la substitueixin com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, sempre que es tracti de prestacions en situacions idèntiques a les previstes per a la incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa de la Seguretat Social.

La quantitat exempta té com a límit l'import de la prestació màxima que reconegui la Seguretat Social pel concepte que correspongui. L'excés tributa com a rendiment del treball, i s'entén produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans esmentades, en les prestacions d'aquestes últimes.

- g) Les pensions per inutilitat o incapacitat permanent del règim de classes passives, sempre que la lesió

o la malaltia que n'hagi estat causa inhabiliti completament el receptor de la pensió per a qualsevol professió o ofici.

h) Les prestacions familiars per fill a càrrec que regula el capítol IX del títol II del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

i) Les quantitats percebudes d'institucions públiques amb motiu de l'acolliment de persones amb minusvalideses o majors de seixanta-cinc anys.

j) Les beques públiques percebudes per cursar estudis en tots els nivells i graus del sistema educatiu, fins al de llicenciatura o equivalent inclòs.

k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut d'una decisió judicial.

l) Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que es determinin per reglament.

m) Els ajuts de contingut econòmic als esportistes d'alt nivell ajustats als programes de preparació establerts pel Consell Superior d'Esports amb les federacions esportives espanyoles o amb el Comitè Olímpic Espanyol, en les condicions que es determinin per reglament.

n) Les prestacions per atur reconegudes per l'entitat gestora respectiva quan es percebin en la modalitat de pagament únic establerta en el Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula el pagament de la prestació per atur en la modalitat de pagament únic, amb el límit d'1.000.000 de pessetes, sempre que les quantitats percebudes es destinin a les finalitats i en els casos previstos en la norma esmentada.

L'exempció que preveu el paràgraf anterior està condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en cas que el contribuent s'hagi integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment, durant el mateix termini, de l'activitat, en el cas de treballadors autònoms.

ñ) Els premis de les loteries i apostes organitzades per l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat i per les comunitats autònomes, així com dels sortejos organitzats per la Creu Roja Espanyola i per l'Organització Nacional de Cecs.

o) Les gratificacions extraordinàries satisfetes per l'Estat espanyol per la participació en missions internacionals de pau o humanitàries, en els termes que s'estableixin per reglament.

p) Els rendiments del treball percebuts per tasques dutes a terme a l'estranger, en la quantitat i amb les condicions que s'estableixin per reglament, sempre que hagin tributat efectivament a l'estranger per raó d'un impost de naturalesa similar o idèntica a aquest impost.

CAPÍTOL II

ContribuentsArticle 8. *Contribuents.*

Són contribuents per aquest impost:

- a) Les persones físiques que tinguin la residència habitual en el territori espanyol.
- b) Les persones físiques que tinguin la residència habitual a l'estranger per alguna de les circumstàncies previstes en els apartats 2 i 3 de l'article següent.

Article 9. *Residència habitual en el territori espanyol.*

1. S'entén que el contribuent té la residència habitual en el territori espanyol quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) Que romangui més de cent vuitanta-tres dies, durant l'any natural, en el territori espanyol. Per determinar aquest període de permanència en el territori espa-

nyol es computen les absències esporàdiques, llevat que el contribuent acrediti la seva residència fiscal en un altre país. En el cas de països o territoris dels qualificats per reglament com a paradís fiscal, l'Administració tributària pot exigir que es provi la permanència en aquests països durant cent vuitanta-tres dies l'any natural.

b) Que radiqui a Espanya el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics, de manera directa o indirecta.

Es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que el contribuent té la seva residència habitual en el territori espanyol quan, d'acord amb els criteris anteriors, resideixin habitualment a Espanya el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que depenguin del contribuent.

2. 1r Als efectes d'aquesta Llei, es consideren contribuents les persones de nacionalitat espanyola, el seu cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que tinguin la residència habitual a l'estranger, per la seva condició de:

a) Membres de missions diplomàtiques espanyoles, que comprèn tant el cap de la missió com els membres del personal diplomàtic, administratiu, tècnic o de serveis.

b) Membres de les oficines consulars espanyoles, que comprèn tant el cap com el funcionari o el personal de serveis adscrit, llevat dels vicecònsols honoraris o els agents consulars honoraris i del personal dependent.

c) Titulars de càrrec o ocupació oficial de l'Estat espanyol com ara membres de les delegacions i representacions permanents acreditades davant organismes internacionals o que formin part de delegacions o missions d'observadors a l'estranger.

d) Funcionaris en actiu que exerceixin a l'estranger un càrrec o una ocupació oficial que no tingui caràcter diplomàtic o consular.

2n No és aplicable el que disposa el número anterior:

a) Quan les persones a què es refereix el número 1r d'aquest apartat no siguin funcionaris públics en actiu o titulars de càrrec o ocupació oficial i tinguin la seva residència habitual a l'estranger abans de l'adquisició de qualsevol de les condicions enumerades en el número esmentat.

b) En el cas dels cònjuges no separats legalment o de fills menors d'edat, quan tinguin la residència habitual a l'estranger abans de l'adquisició pel cònjuge, el pare o la mare, de les condicions esmentades en el número 1r d'aquest apartat.

3. No perden la condició de contribuents per aquest impost les persones físiques de nacionalitat espanyola que acreditin una nova residència fiscal en un país o un territori qualificat com a paradís fiscal per reglament. Aquesta regla s'aplica en el període impositiu en què s'efectuï el canvi de residència i durant els quatre períodes impositius següents.

4. Quan no sigui procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en què Espanya és part, no es consideren contribuents, a títol de reciprocitat, els de nacionalitat estrangera que tinguin la residència habitual a Espanya, quan aquesta circumstància sigui conseqüència d'algun dels supòsits establerts en l'apartat 2 d'aquest article.

Article 10. *Atribució de rendes.*

1. Les rendes corresponents a les societats civils, tant si tenen personalitat jurídica com si no la tenen, herències jacentes, comunitats de béns i altres entitats

a què es refereix l'article 33 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, s'atribueixen als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, segons les normes o els pactes aplicables en cada cas i, si aquests no consten en l'Administració tributària de manera fefaent, s'han d'atribuir per parts iguals.

2. Les rendes atribuïdes tenen la naturalesa derivada de l'activitat o la font d'on procedeixin per a cadascun dels socis, els hereus, els comuners o els partícips.

3. El règim d'atribució de rendes no és aplicable a les societats agràries de transformació que tributen per l'impost sobre societats.

4. Les entitats en règim d'atribució de rendes no estan subjectes a l'impost sobre societats.

Article 11. *Individualització de rendes.*

1. La renda s'entén obtinguda pels contribuents d'acord amb l'origen o la font de la renda, sigui quin sigui, si s'escau, el règim econòmic del matrimoni.

2. Els rendiments del treball s'atribueixen exclusivament a qui hagi generat el dret a percebre'ls.

No obstant això, les prestacions a què es refereix l'article 16.2, a) d'aquesta Llei s'atribueixen a les persones físiques en favor de les quals estiguin reconegudes.

3. Els rendiments del capital s'atribueixen als contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, siguin titulars dels elements patrimonials, els béns o els drets, de què provinguin aquests rendiments.

4. Els rendiments de les activitats econòmiques es consideren obtinguts pels qui duguin a terme de manera habitual, personal i directa l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i dels recursos humans afectes a les activitats.

Es considera, llevat que hi hagi una prova en contra, que aquests requisits concorren en els que figurin com a titulars de les activitats econòmiques.

5. Els guanys i les pèrdues patrimonials es consideren obtinguts pels contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni, siguin titulars dels béns, els drets i altres elements patrimonials de què provinguin.

Els guanys patrimonials no justificats s'atribueixen d'acord amb la titularitat dels béns o els drets en els quals es manifestin.

Les adquisicions de béns i drets que no derivin d'una transmissió prèvia, com ara els guanys en el joc, es consideren guanys patrimonials de la persona a la qual correspon el dret a obtenir-los o que els hagi guanyat directament.

CAPÍTOL III

Període impositiu, meritació de l'impost i imputació temporal

Article 12. *Regla general.*

1. El període impositiu és l'any natural.
2. L'impost es merita el 31 de desembre de cada any, sens perjudici del que estableix l'article següent.

Article 13. *Període impositiu inferior a l'any natural.*

1. El període impositiu és inferior a l'any natural quan es produeixi la defunció del contribuent en un dia diferent al 31 de desembre.

2. En aquest supòsit, el període impositiu s'acaba i l'impost es merita en la data de la defunció, sens perjudici de l'opció per la tributació conjunta que preveu l'article 68.3 d'aquesta Llei.

Article 14. *Imputació temporal.*

1. Regla general.

Els ingressos i les despeses que determinen la renda que s'ha d'incloure a la base de l'impost s'han d'imputar al període impositiu que correspongui, d'acord amb els criteris següents:

a) Els rendiments del treball i del capital s'han d'imputar al període impositiu en què siguin exigibles pel seu perceptor.

b) Els rendiments d'activitats econòmiques s'han d'imputar d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de l'impost sobre societats, sens perjudici de les especialitats que es puguin establir per reglament.

c) Els guanys i les pèrdues patrimonials s'han d'imputar al període impositiu en què tingui lloc l'alteració patrimonial.

2. Regles especials.

a) Quan no s'hagi satisfet la totalitat o part d'una renda, perquè està pendent de resolució judicial la determinació del dret a percebre-la o la quantitat que s'ha de percebre, els imports no satisfets s'han d'imputar al període impositiu en què aquella adquireixi fermesa.

b) Quan per circumstàncies justificades no imputables al contribuent, els rendiments derivats del treball es percebin en períodes impositius diferents a aquells en què van ser exigibles, s'han d'imputar a aquests, i s'ha de fer, si s'escau, la declaració liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap altre recàrrec. Quan concorrin les circumstàncies que preveu la lletra a) anterior, els rendiments s'han de considerar exigibles en el període impositiu en què la resolució judicial adquireixi fermesa.

La declaració s'ha de presentar en el termini que hi hagi entre la data en què es percebin i el final del termini de declaracions per l'impost immediatament següent.

c) La prestació per atur percebuda en la modalitat de pagament únic d'acord amb el que estableix la normativa laboral es pot imputar en cadascun dels períodes impositius en què, si no hi hagués hagut pagament únic, s'hauria tingut dret a la prestació. Aquesta imputació s'ha de fer proporcionalment al temps que en cada període impositiu s'hagi tingut dret a la prestació si no hi hagués hagut pagament únic.

d) En el cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, el contribuent pot optar per imputar proporcionalment les rendes obtingudes en aquestes operacions, a mesura que es facin exigibles els cobraments corresponents. Es consideren operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles el preu de les quals es percebi, totalment o parcialment, mitjançant pagaments successius, sempre que el període transcorregut entre el lliurament o la posada a disposició i el venciment de l'últim termini sigui superior a un any.

Quan el pagament d'una operació a terminis o amb preu ajornat s'hagi instrumentat, en tot o en part, mitjançant l'emissió d'efectes canviaris i aquests siguin transmesos en ferm abans del seu venciment, la renda s'ha d'imputar al període impositiu de la transmissió.

En cap cas no tenen aquest tractament, per al transmetent, les operacions derivades de contractes de rendes vitalícies o temporals. Quan es transmetin béns i drets en canvi d'una renda vitalícia o temporal, el guany o la pèrdua patrimonial per al rendista s'ha d'imputar al període impositiu en què es constitueixi la renda.

e) Les diferències positives o negatives que es produeixin en els comptes representatius de saldos en divises o en moneda estrangera, com a conseqüència de

la modificació de les cotitzacions, s'han d'imputar en el moment del cobrament o del pagament respectiu.

f) Les rendes estimades a què es refereix l'article 6.3 d'aquesta Llei s'han d'imputar al període impositiu en què s'entenguin produïdes.

g) Els ajuts públics percebuts com a compensació pels defectes estructurals de construcció de l'habitatge habitual i destinats a la reparació de l'habitatge es poden imputar per quarts parts, en el període impositiu en què s'obtinguin i en els tres següents.

3. En el cas que el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar a la base imposable corresponent a l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquest impost, en les condicions que es fixin per reglament, i, si s'escau, s'ha de fer la declaració liquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap altre recàrrec.

4. En el cas de defunció del contribuent totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar a la base imposable de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar.

TÍTOL II

Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen

Article 15. *Determinació de la base imposable i liquidable.*

1. La base imposable de l'impost està constituïda per l'import de la renda disponible del contribuent, expressió de la seva capacitat econòmica.

2. La base imposable es determina aplicant els règims previstos en l'article 45 d'aquesta Llei.

3. Per a la quantificació de la base imposable s'ha de procedir, en els termes previstos en aquesta Llei, per l'ordre següent:

1r S'han de qualificar i quantificar les rendes d'acord amb el seu origen. Els rendiments nets s'obtenen per diferència entre els ingressos computables i les despeses deduïbles i els guanys i les pèrdues patrimonials es determinen per diferència entre els valors de transmissió i adquisició.

2n S'han d'aplicar les reduccions del rendiment net que, si s'escau, corresponguin per a cadascuna de les fonts de renda.

3r S'ha de procedir a la integració i la compensació de les diferents rendes segons l'origen que tinguin.

4t S'ha de deduir la quantitat corresponent al mínim personal i familiar que la Llei reconeix al contribuent, d'acord amb les seves circumstàncies personals i familiars.

4. La base liquidable és el resultat de practicar en la base imposable les reduccions previstes en l'article 46 d'aquesta Llei.

CAPÍTOL I

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 16. *Rendiments íntegres del treball.*

1. Es consideren rendiments íntegres del treball totes les contraprestacions o utilitats, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que derivin, directament o indirectament, del treball

personal o de la relació laboral o estatutària i que no tinguin el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques.

En particular, s'han d'incloure:

- a) Els sous i els salaris.
- b) Les prestacions per atur.
- c) Les remuneracions en concepte de despeses de representació.
- d) Les dietes i les assignacions per a despeses de viatge, excepte les de locomoció i les normals de manutenció i estança en establiments d'hoteleria amb els límits que s'estableixin per reglament.
- e) Les contribucions o les aportacions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per afrontar els compromisos per pensions en els termes que preveu la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, i en la seva normativa de desplegament, quan siguin imputades a les persones a les quals es vinculin les prestacions. Aquesta imputació fiscal té caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de vida que permetin que les persones a les quals es vinculin les prestacions en disposin anticipadament per mitjà de la concessió del dret de rescat o mitjançant qualsevol altra fórmula. A aquests efectes, no es considera que permeten la disposició anticipada les assegurances que incorporin dret de rescat per als casos de malaltia greu o atur de llarga durada, en els termes que s'estableixin per reglament.

2. En tot cas, tenen la consideració de rendiments del treball:

- a) Les prestacions següents:
 - 1a Les pensions i els havers passius percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i altres prestacions públiques per situacions d'incapacitat, jubilació, accident, malaltia, viduïtat, orfanat o similars.
 - 2a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de mutualitats generals obligatòries de funcionaris, col·legis d'orfes i altres entitats similars.
 - 3a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de plans de pensions.
 - 4a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurances concertats amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals hagin pogut ser, com a mínim en part, despesa deduïble per a la determinació del rendiment net d'activitats econòmiques o objecte de reducció en la base imposable de l'impost.
 - Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades d'aquests contractes s'han d'integrar a la base imposable en la mesura en què la quantitat percebuda passi de les aportacions que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració a la base imposable de l'impost pel fet d'haver incomplert els requisits que preveu l'article 46.1, números 1r, 2n i 3r d'aquesta Llei.
 - 5a Les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurança col·lectiva que instrumentin els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes previstos en la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, i en la normativa de desplegament, en la mesura en què la seva quantitat passi de les contribucions imputades fiscalment i de les aportacions efectuades directament pel treballador.

b) Les quantitats que s'abonin, per raó del seu càrrec, als diputats espanyols al Parlament Europeu, als diputats i als senadors de les Corts Generals, als mem-

bres de les assemblees legislatives autonòmiques, als regidors d'ajuntament i als membres de les diputacions provincials, els capítols insulars o altres entitats locals, amb exclusió, en tot cas, de la part d'aquestes quantitats que les institucions esmentades assignin a despeses de viatge i desplaçament.

- c) Els rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars.
- d) Els rendiments derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació.
- e) Les retribucions dels administradors i els membres dels consells d'administració, de les juntes que actuïn com a tals i altres membres d'altres òrgans representatius.
- f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sens perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.
- g) Els drets especials de contingut econòmic que es reservin els fundadors o promotors d'una societat com a remuneració de serveis personals.
- h) Les beques, sens perjudici del que disposa l'article 7 d'aquesta Llei.
- i) Les retribucions percebudes pels qui col·laborin en activitats humanitàries o d'assistència social promogudes per entitats sense ànim de lucre.
- j) Les retribucions derivades de relacions laborals de caràcter especial.

3. No obstant això, quan els rendiments a què es refereixen les lletres c) i d) de l'apartat anterior i els que derivin de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics i de la relació laboral especial de les persones que intervinguin en operacions mercantils per compte d'un empresari o més sense assumir el risc d'aquestes operacions, impliquin l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un d'ambdós, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o serveis, s'han de qualificar com a rendiments d'activitats econòmiques.

Article 17. Rendiment net del treball.

1. El rendiment net del treball és el resultat de disminuir el rendiment íntegre en l'import de les despeses deduïbles. Els rendiments íntegres es computen, si s'escau, amb l'aplicació prèvia dels percentatges de reducció a què es refereix l'apartat següent.
2. Com a regla general, els rendiments íntegres es computen en la seva totalitat, llevat que els sigui aplicable alguna de les reduccions següents:

a) El 30 per 100 de reducció, en el cas de rendiments que tinguin un període de generació superior a dos anys i que no s'obtinguin de manera periòdica o recurrent, així com aquells que es qualifiquin per reglament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) El 40 per 100 de reducció, en el cas de les prestacions que estableix l'article 16.2.a) d'aquesta Llei, excloses les que preveu el número 5a, que es percebin en forma de capital, sempre que hagin transcorregut més de dos anys des de la primera aportació. El termini de dos anys no és exigible en el cas de prestacions per invalidesa.

c) Els rendiments derivats de prestacions de jubilació dels contractes d'assegurances col·lectives a què es refereix l'article 16.2.a), 5a d'aquesta Llei, percebudes

en forma de capital, s'han de reduir en els termes següents:

Els que corresponguin a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es percebin, en un 40 per 100.

Els que corresponguin a primes satisfetes amb més de cinc anys d'antelació a la data en què es percebin, en un 60 per 100.

Els que corresponguin a primes satisfetes amb més de vuit anys d'antelació a la data en què es percebin, en un 70 per 100.

Aquesta reducció del 70 per 100 també és aplicable al rendiment total derivat de prestacions d'aquests contractes que es percebin en forma de capital, transcorreguts més de dotze anys des del pagament de la primera prima, sempre que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte tinguin una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que s'estableixin per reglament.

No obstant el que preveuen els paràgrafs anteriors d'aquesta lletra, quan es tracti de prestacions per jubilació derivades dels contractes d'assegurances col·lectives a què es refereix l'article 16.2.a),5a d'aquesta Llei, en els quals les aportacions efectuades pels empresaris no hagin estat imputades a les persones a qui es vinculin les prestacions, la reducció aplicable és d'un 40 per 100 per a les prestacions de jubilació corresponents a les primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es percebin.

d) El 60 per 100 de reducció, en el cas de rendiments derivats de prestacions per invalidesa, en els termes i els graus que es fixin per reglament, percebudes en forma de capital, pels beneficiaris de contractes d'assegurances col·lectives a què es refereix l'article 16.2.a),5a d'aquesta Llei, i el 40 per 100 de reducció, en el cas de rendiments derivats d'aquestes prestacions per invalidesa, quan no es compleixin els requisits anteriors.

La reducció aplicable és del 70 per 100 quan les prestacions per invalidesa derivin de contractes d'assegurances concertats amb més de dotze anys d'antiguitat, sempre que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte tinguin una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que s'estableixin per reglament.

No obstant el que preveuen els paràgrafs anteriors d'aquesta lletra, quan es tracti de prestacions per invalidesa derivades dels contractes d'assegurances col·lectives que preveu l'article 16.2.a),5a d'aquesta Llei, en els quals les aportacions efectuades pels empresaris no hagin estat imputades a les persones a les quals es vinculin les prestacions, la reducció aplicable és, en tot cas, d'un 40 per 100.

e) Les reduccions previstes en aquest apartat no s'apliquen a les prestacions a què es refereix l'article 16.2.a) d'aquesta Llei, quan es percebin en forma de renda, ni a les contribucions empresarials imputades que redueixen la base imposable, d'acord amb l'article 46.1 d'aquesta Llei.

f) Es poden establir per reglament fórmules simplificades per a l'aplicació de les reduccions a què es refereixen les lletres b) i c) anteriors.

3. Tenen la consideració de despeses deduïbles exclusivament les següents:

a) Les cotitzacions a la Seguretat Social o a mutualitats generals obligatòries de funcionaris.

b) Les detraccions per drets passius.

c) Les cotitzacions als col·legis d'orfes o entitats similars.

d) Les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals, quan la col·legiació tingui caràcter obligatori, en la part que correspongui a les finalitats essencials

d'aquestes institucions, i amb el límit que s'estableixi per reglament.

e) Les despeses de defensa jurídica derivades directament de litigis suscitats en la relació del contribuent amb la persona de qui percep els rendiments, amb el límit de 50.000 pessetes anuals.

Article 18. Reduccions.

1. El rendiment net del treball es minora en les quantitats següents:

a) Contribuents amb rendiments nets del treball iguals o inferiors a 1.350.000 pessetes: 500.000 pessetes anuals.

b) Contribuents amb rendiments nets del treball compresos entre 1.350.001 i 2.000.000 de pessetes: 500.000 pessetes menys el resultat de multiplicar per 0,1923 la diferència entre el rendiment del treball i 1.350.001 pessetes anuals.

c) Contribuents amb rendiments nets del treball superiors a 2.000.000 de pessetes o amb rendes diferents de les del treball superiors a 1.000.000 de pessetes: 375.000 pessetes anuals.

La quantitat d'aquestes reduccions s'incrementa:

a') En un 75 per 100 per a aquells treballadors actius discapacitats amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100.

b') En un 125 per 100 per a aquells treballadors actius discapacitats amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100 que, per desplaçar-se al seu lloc de treball o per exercir-lo, acreditin que necessiten l'ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda.

c') En un 175 per 100 per a aquells treballadors actius discapacitats amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100.

2. Com a conseqüència de l'aplicació de les reduccions previstes en aquest article, el saldo resultant no pot ser negatiu.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL

Article 19. Definició de rendiments del capital.

1. Tenen la consideració de rendiments íntegres del capital la totalitat de les utilitats o contraprestacions sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que provinguin, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat dels quals correspongui al contribuent i no es trobin afectes a activitats econòmiques que exerceixi el contribuent.

No obstant això, les rendes derivades de la transmissió de la titularitat dels elements patrimonials, encara que hi hagi un pacte de reserva de domini, tributen com a guanys o pèrdues patrimonials, llevat que per aquesta Llei es qualifiquin com a rendiments del capital.

2. En tot cas, s'han d'incloure com a rendiments del capital:

a) Els provinents dels béns immobles, tant rústics com urbans, que no es trobin afectes a activitats econòmiques exercides pel contribuent.

b) Els que provinguin del capital mobiliari i, en general, dels béns o drets restants de què sigui titular el contribuent, que no es trobin afectes a activitats econòmiques exercides pel contribuent.

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari

Article 20. Rendiments íntegres del capital immobiliari.

1. Tenen la consideració de rendiments íntegres procedents de la titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguin sobre aquests, tots els que derivin de l'arrendament o de la constitució o la cessió de drets o facultats d'ús o gaudi sobre aquests, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa.

2. Es computa com a rendiment íntegre l'import que per tots els conceptes es rebí de l'adquirent, el cessionari, l'arrendatari o el subarrendatari, incloent-hi, si s'escau, el corresponent a tots els béns cedits amb l'immoble i exclòs l'impost sobre el valor afegit.

Article 21. Despeses deduïbles i reduccions.

1. Per determinar el rendiment net, s'han de deduir dels rendiments íntegres les despeses següents:

a) Totes les despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments. La deducció dels interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o la millora dels béns, els drets o les facultats d'ús o gaudi dels quals procedeixin els rendiments, i altres despeses de finançament, no pot ser superior a la quantitat dels rendiments íntegres obtinguts.

b) L'import del deteriorament per l'ús o pel transcurs del temps en els béns dels quals procedeixin els rendiments, en les condicions que es determinin per reglament.

En el cas de rendiments derivats de la titularitat d'un dret o facultat d'ús o gaudi, també és deduïble en concepte de depreciació, amb el límit dels rendiments íntegres, la part proporcional del valor d'adquisició satisfet, en les condicions que es determinin per reglament.

2. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que es qualifiquin per reglament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, es redueixen en un 30 per 100.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 22. Rendiment en cas de parentiu.

Quan l'adquirent, el cessionari, l'arrendatari o el subarrendatari del bé immoble o del dret real que recaigui sobre aquest, sigui el cònjuge o un parent, incloent-hi els afins, fins al tercer grau inclòs, del contribuïent, el rendiment net total no pot ser inferior al que resulti de les regles de l'article 71 d'aquesta Llei.

Subsecció 2a Rendiments del capital mobiliari

Article 23. Rendiments íntegres del capital mobiliari.

Tenen la consideració de rendiments íntegres del capital mobiliari els següents:

1. Rendiments obtinguts per la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

a) Queden inclosos dins d'aquesta categoria els rendiments següents, dineraris o en espècie:

1r Els dividendes, les primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de qualsevol tipus d'entitat.

2n Els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte el lliurament d'accions alliberades que,

estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, facultin per participar en els beneficis, les vendes, les operacions, els ingressos o els conceptes anàlegs d'una entitat per una causa diferent de la remuneració del treball personal.

3r Els rendiments que derivin de la constitució o la cessió de drets o facultats d'ús o gaudi, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, sobre els valors o les participacions que representin la participació en els fons propis de l'entitat.

4t Qualsevol altra utilitat, diferent de les anteriors, procedent d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o participi.

b) Els rendiments íntegres a què es refereix la lletra anterior, quan procedeixin d'entitats residents en el territori espanyol, s'han de multiplicar pels percentatges següents:

El 140 per 100, amb caràcter general.

El 125 per 100, quan procedeixin de les entitats a què es refereix l'article 26.2 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

El 100 per 100, quan procedeixin de les entitats a les quals es refereix l'article 26.5 i 6 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i de cooperatives protegides i protegides especialment, regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, de la distribució de la prima d'emissió i de les operacions descrites en els punts 3r i 4rt de la lletra a) anterior. Aquest percentatge s'aplica, en tot cas, als rendiments que corresponguin a valors o participacions adquirides dins dels dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet quan, posteriorment a aquesta data, dins del mateix termini, es produeixi una transmissió de valors homogenis. En cas d'entitats en transparència fiscal, aquest mateix percentatge, l'han d'aplicar els contribuïents quan les operacions descrites anteriorment les efectui l'entitat transparent.

En el cas de valors o participacions no admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, el termini previst en el paràgraf anterior és d'un any.

2. Rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

Tenen aquesta consideració les contraprestacions de tot tipus, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, com també els interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per aquesta cessió, així com les derivades de la transmissió, el reembossament, l'amortització, el bescanvi o la conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i la utilització de capitals aliens.

a) En particular, tenen aquesta consideració:

1r Els rendiments procedents de qualsevol instrument de gir, fins i tot els originats per operacions comercials, a partir del moment en què s'endossi o es transmeti, llevat que l'endós o la cessió es faci com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

2n La contraprestació, sigui quina sigui la seva denominació o naturalesa, derivada de comptes en tota classe d'institucions financeres, fins i tot quan es basin en operacions sobre actius financers.

3r Les rendes derivades d'operacions de cessió temporal d'actius financers amb pacte de recompra.

4t Les rendes satisfetes per una entitat financera com a conseqüència de la transmissió, la cessió o la transferència, total o parcial, d'un crèdit titularitat de l'entitat.

b) En cas de transmissió, reembossament, amortització, bescanvi o conversió de valors, es computa com

a rendiment la diferència entre el valor de transmissió, reembossament, amortització, bescanvi o conversió d'aquests i el seu valor d'adquisició o subscripció.

Com a valor de bescanvi o conversió es pren el que correspongui als valors que es rebin.

Les despeses accessòries d'adquisició i alienació han de ser computades per a la quantificació del rendiment, mentre es justifiquin adequadament.

Els rendiments negatius derivats de transmissions d'actius financers, quan el contribuïent hagi adquirit actius financers homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a aquestes transmissions, s'han d'integrar a mesura que es transmetin els actius financers que romanguin en el patrimoni del contribuïent.

3. Rendiments dineraris o en espècie procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, excepte quan, d'acord amb el que preveu l'article 16.2.a) d'aquesta Llei, hagin de tributar com a rendiments del treball.

En particular, a aquests rendiments de capital mobiliari s'han d'aplicar les regles següents:

a) Quan es percebi un capital diferit, el rendiment del capital mobiliari és determinat per la diferència entre el capital percebut i l'import de les primes satisfetes.

b) En el cas de rendes vitalícies immediates, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

El 45 per 100, quan el perceptor tingui menys de quaranta anys.

El 40 per 100, quan el perceptor tingui entre quaranta i quaranta-nou anys.

El 35 per 100, quan el perceptor tingui entre cinquanta i cinquanta-nou anys.

El 25 per 100, quan el perceptor tingui entre seixanta i seixanta-nou anys.

El 20 per 100, quan el perceptor tingui més de seixanta-nou anys.

Aquests percentatges són els corresponents a l'edat del rendista en el moment de fer la constitució de la renda i romanen constants durant tota la vigència de la renda.

c) Si es tracta de rendes temporals immediates, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

El 15 per 100, quan la renda tingui una durada inferior o igual a cinc anys.

El 25 per 100, quan la renda tingui una durada superior a cinc anys i inferior o igual a deu.

El 35 per 100, quan la renda tingui una durada superior a deu anys i inferior o igual a quinze.

El 42 per 100, quan la renda tingui una durada superior a quinze anys.

d) Quan es percebin rendes diferides, vitalícies o temporals, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que correspongui dels previstos en les lletres b) i c) anteriors, incrementat en la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de la renda, en la forma que es determini per reglament. Quan les rendes hagin estat adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, el rendiment del capital mobiliari és, exclusivament, el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que correspongui dels previstos en les lletres b) i c) anteriors.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els termes que s'estableixin per reglament, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda pels beneficiaris de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, diferents dels que preveu l'article 16.2.a), i en què no hi hagi hagut cap tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança durant la seva vigència, s'han d'integrar a la base imposable de l'impost, en concepte de rendiments del capital mobiliari, a partir del moment en què la seva quantitat superi les primes que hagin estat satisfetes en virtut del contracte o, en cas que la renda hagi estat adquirida per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, quan superi el valor actual actuarial de les rendes en el moment de la constitució d'aquestes rendes. En aquests casos, no són aplicables els percentatges previstos en les lletres b) i c) anteriors. Per a l'aplicació d'aquest règim cal que el contracte d'assegurança s'hagi concertat, com a mínim, amb dos anys d'anterioritat a la data de jubilació.

e) En el cas d'extinció de les rendes temporals o vitalícies, que no hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, quan l'extinció de la renda tingui l'origen en l'exercici del dret de rescat, el rendiment del capital mobiliari és el resultat de sumar a l'import del rescat les rendes satisfetes fins a aquest moment i de restar les primes satisfetes i les quantitats que, d'acord amb les lletres anteriors d'aquest apartat, hagin tributat com a rendiments del capital mobiliari. Quan les rendes hagin estat adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius, s'ha de restar, addicionalment, la rendibilitat acumulada fins a la constitució de les rendes.

4. Altres rendiments del capital mobiliari.

Queden inclosos en aquest epígraf, entre altres, els rendiments següents, dineraris o en espècie:

a) Els procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuïent no sigui l'autor i els procedents de la propietat industrial que no es trobi afectats a activitats econòmiques exercides pel contribuïent.

b) Els procedents de la prestació d'assistència tècnica, llevat que aquesta prestació tingui lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

c) Els procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, així com els procedents del subarrendament percebuts pel subarrendador, que no constitueixin activitats econòmiques.

d) Les rendes vitalícies o altres de temporals que tinguin per causa la imposició de capitals, llevat de quan hagin estat adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori. Es considera rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges previstos per les lletres b) i c) de l'apartat anterior d'aquest article per a les rendes, vitalícies o temporals, immediates derivades de contractes d'assegurança de vida.

e) Els procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o l'autorització per a la seva utilització, llevat que aquesta cessió tingui lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

5. No té la consideració de rendiment de capital mobiliari, sens perjudici de la seva tributació pel concepte que correspongui, la contraprestació obtinguda pel contribuïent per l'ajornament o el fraccionament del preu de les operacions efectuades en desenvolupament de la seva activitat econòmica habitual.

Article 24. *Despeses deduïbles i reduccions.*

1. Per determinar el rendiment net, s'han de deduir dels rendiments íntegres exclusivament les despeses següents:

a) Les despeses d'administració i dipòsit de valors negociables.

A aquests efectes, es consideren despeses d'administració i dipòsit els imports que repercutixin les empreses de serveis d'inversió, entitats de crèdit o altres entitats financeres que, d'acord amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, tinguin per finalitat retribuir la prestació derivada de la realització per compte dels seus titulars del servei de dipòsit de valors representats en forma de títols o de l'administració de valors representats en assentaments en compte.

No són deduïbles les quantitats que impliquin la contraprestació d'una gestió discrecional i individualitzada de carteres d'inversió, on es produeixi una disposició de les inversions efectuades per compte dels titulars d'acord amb els mandats conferits pels titulars.

b) Quan es tracti de rendiments derivats de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines o de subarrendaments, s'han de deduir dels rendiments íntegres les despeses necessàries per a la seva obtenció i, si s'escau, l'import del deteriorament dels béns o els drets dels quals procedeixen els ingressos.

2. Com a regla general, els rendiments nets es computen en la seva totalitat, llevat que els sigui aplicable alguna de les reduccions següents:

a) Quan tinguin un període de generació superior a dos anys, i també quan es qualifiquin per reglament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, s'han de reduir en un 30 per 100.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de forma fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) Els rendiments derivats de percepcions de contractes d'assegurança de vida rebudes en forma de capital s'han de reduir en els termes següents:

Els que corresponguin a primes satisfetes amb més de dos anys d'antelació a la data en què es percebin, en un 30 per 100.

Els que corresponguin a primes satisfetes amb més de cinc anys d'antelació a la data en què es percebin, en un 60 per 100.

Els que corresponguin a primes satisfetes amb més de vuit anys d'antelació a la data en què es percebin, en un 70 per 100.

Aquesta última reducció també és aplicable al rendiment total derivat de percepcions de contractes d'assegurança de vida, que es rebin en forma de capital, transcorreguts més de dotze anys des del pagament de la primera prima, sempre que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte tinguin una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que s'estableixin per reglament.

c) Els rendiments derivats de prestacions per invalidesa, en els termes i els graus que es fixin per reglament, percebudes en forma de capital pels beneficiaris de contractes d'assegurança diferents dels establerts en l'article 16.2.a), 5a d'aquesta Llei, s'han de reduir en un 60 per 100. En el cas de rendiments derivats de prestacions per invalidesa, quan no compleixin els requisits anteriors, s'han de reduir en un 40 per 100.

La reducció aplicable és del 70 per 100 quan les prestacions per invalidesa derivin de contractes d'asse-

gurances concertats amb més de dotze anys d'antiguitat, sempre que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte tinguin una periodicitat i regularitat suficients, en els termes que s'estableixin per reglament.

d) Les reduccions previstes en aquest apartat no són aplicables a les prestacions a què es refereixen les lletres b), c) i d) de l'apartat 3 i la lletra d) de l'apartat 4 de l'article 23 d'aquesta Llei, que siguin percebudes en forma de renda.

e) Es poden establir per reglament fórmules simplificades per a l'aplicació de les reduccions a les quals es refereix la lletra b) d'aquest apartat.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 25. *Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.*

1. Es consideren rendiments íntegres d'activitats econòmiques aquells que procedeixin del treball personal i del capital conjuntament, o d'un sol d'aquests factors, i impliquin per part del contribuent l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un d'ambdós, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o serveis.

En particular, tenen aquesta consideració els rendiments de les activitats extractives, de fabricació, comerç o prestació de serveis, incloent-hi les d'artesanía, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres, i l'exercici de professions liberals, artístiques i esportives.

2. A efectes del que disposa l'apartat anterior, s'entén que l'arrendament o la compravenda d'immobles es du a terme com a activitat econòmica, únicament quan concorren les circumstàncies següents:

a) Que en el desenvolupament de l'activitat es tingui com a mínim un local destinat exclusivament a dur a terme la gestió de l'activitat.

b) Que per a l'ordenació de l'activitat s'utilitzi com a mínim una persona ocupada amb contracte laboral i a jornada completa.

Article 26. *Regles generals de càlcul del rendiment net.*

1. El rendiment net de les activitats econòmiques es determina segons les normes de l'impost sobre societats, sens perjudici de les regles especials que conté aquest article, l'article 28 d'aquesta Llei per a l'estimació directa i l'article 29 d'aquesta Llei per a l'estimació objectiva.

A efectes del que disposa l'article 122 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, per determinar l'import net de la xifra de negocis s'ha de tenir en compte el conjunt d'activitats econòmiques exercides pel contribuent.

2. Per a la determinació del rendiment net de les activitats econòmiques no s'han d'incloure els guanys o les pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a aquests, que es quantifiquen d'acord amb el que preveu la secció 4a d'aquest capítol.

3. L'afectació d'elements patrimonials o la desafectació d'actius fixos pel contribuent no constitueix alteració patrimonial, sempre que els béns o els drets continuïn formant part del seu patrimoni.

S'entén que no hi ha hagut afectació si l'alienació dels béns o els drets s'ha dut a terme abans que hagin transcorregut tres anys des d'aquesta.

4. Cal atènyer-se al valor normal en el mercat dels béns o els serveis objecte de l'activitat que el contribuent

cedeixi o presti a tercers de manera gratuïta o destini a l'ús o el consum propi.

Així mateix, quan hi hagi contraprestació i aquesta sigui notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i els serveis, cal atènyer-se a aquest últim.

Article 27. *Elements patrimonials afectes.*

1. Es consideren elements patrimonials afectes a una activitat econòmica:

a) Els béns immobles en què s'exerceix l'activitat del contribuïent.

b) Els béns destinats als serveis econòmics i socio-culturals del personal al servei de l'activitat. No s'hi consideren afectes els béns d'esbarjo i recreació o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altre element patrimonial que sigui necessari per obtenir els rendiments respectius. En cap cas tenen aquesta consideració els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

2. Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entén limitada a aquella part d'aquests que s'utilitzi realment en l'activitat de què es tracta. En cap cas no són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

Es poden determinar per reglament les condicions en què, tot i la seva utilització per a necessitats privades de manera accessòria i notòriament irrellevant, determinats elements patrimonials es puguin considerar afectes a una activitat econòmica.

3. La consideració d'elements patrimonials afectes ho és amb independència que la titularitat d'aquests, en cas de matrimoni, sigui comuna a ambdós cònjuges.

Article 28. *Normes per determinar el rendiment net en estimació directa.*

Juntament amb les regles generals de l'article 26 d'aquesta Llei, cal tenir en compte les especials següents:

1a No tenen la consideració de despesa deduïble els conceptes als quals es refereix l'article 14.2 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, ni les aportacions a mutualitats de previsió social del mateix empresari o professional, sens perjudici del que preveu l'article 46 d'aquesta Llei.

No obstant això, tenen la consideració de despesa deduïble les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan, a efectes de donar compliment a l'obligació prevista en l'apartat 3 de la disposició transitòria cinquena i en la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, en la part que tingui per objecte la cobertura de contingències ateses per la Seguretat Social, amb el límit de 500.000 pessetes anuals.

2a Quan estigui degudament acreditat, amb el contracte laboral oportú i l'afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills menors del contribuïent que hi conviuen, treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques que exerceix el contribuïent, s'han de deduir, per determinar els rendiments, les retribucions estipulades per a cada un d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seva qualificació professional i treball exercit. Aquestes quantitats es consideren obtingudes

pel cònjuge o els fills menors en concepte de rendiments del treball a tots els efectes tributaris.

3a Quan el cònjuge o els fills menors del contribuïent que hi conviuen duguin a terme cessions de béns o drets que serveixin per a l'activitat econòmica de què es tracta, s'ha de deduir, per determinar els rendiments del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no sigui superior al valor de mercat i, si manca aquella, es pot deduir la corresponent a aquest últim. La contraprestació o el valor de mercat es consideren rendiments del capital del cònjuge o els fills menors a tots els efectes tributaris.

El que disposa aquesta regla no és aplicable quan es tracti de béns i drets que siguin comuns a ambdós cònjuges.

4a Es poden establir per reglament regles especials per a la quantificació de determinades despeses deduïbles en el cas d'empresaris i professionals en estimació directa simplificada, inclosos els que siguin difícils d'acreditar.

Article 29. *Normes per determinar el rendiment net en estimació objectiva.*

El càlcul del rendiment net en l'estimació objectiva es regula pel que estableixen aquest article i les disposicions que el despleguin.

Les disposicions reglamentàries s'han d'ajustar a les regles següents:

1a En el càlcul del rendiment net de les activitats econòmiques en estimació objectiva s'han d'utilitzar els signes, els índexs o els mòduls generals o referits a determinats sectors d'activitat que determini el ministre d'Economia i Hisenda, tenint en compte les inversions efectuades que calgui per a l'exercici de l'activitat.

2a Es pot regular per reglament l'aplicació per a activitats o sectors concrets de sistemes d'estimació objectiva en virtut dels quals s'estableixin, amb l'acceptació prèvia dels contribuïents, xifres individualitzades de rendiments nets per a diversos períodes impositius.

3a L'aplicació dels règims d'estimació objectiva mai no pot donar lloc al gravamen dels guanys patrimonials que, si s'escau, es puguin produir per les diferències entre els rendiments reals de l'activitat i els derivats de l'aplicació correcta d'aquests règims.

Article 30. *Reduccions.*

Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com aquells que es qualifiquin per reglament com a obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, s'han de reduir en un 30 per 100.

El còmput del període de generació, en cas que aquests rendiments es cobrin de manera fraccionada, ha de tenir en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que s'estableixin per reglament.

SECCIÓ 4a GUANYS I PÈRDUES PATRIMONIALS

Article 31. *Concepte.*

1. Són guanys i pèrdues patrimonials les variacions en el valor del patrimoni del contribuïent que es posin de manifest en ocasió de qualsevol alteració en la composició d'aquell, llevat que per aquesta Llei es qualifiquin com a rendiments.

2. Es considera que no hi ha alteració en la composició del patrimoni:

a) En els casos de divisió de la cosa comuna.

b) En la dissolució de la societat de guanys o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació.

c) En la dissolució de comunitats de béns o en els casos de separació de comuners.

Els supòsits a què es refereix aquest apartat no poden donar lloc, en cap cas, a l'actualització dels valors dels béns o drets rebuts.

3. Es considera que no hi ha guany o pèrdua patrimonial en els casos següents:

a) En reduccions del capital. Quan la reducció de capital, sigui quina sigui la seva finalitat, doni lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideren amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició s'ha de distribuir proporcionalment entre els restants valors homogenis que romanguin en el patrimoni del contribuent. Quan la reducció de capital no afecti de la mateixa manera tots els valors o les participacions en circulació del contribuent, s'entén referida a les adquirides en primer lloc.

Quan la reducció de capital tingui per finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'aquesta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts menys el valor d'adquisició dels valors afectats, d'acord amb les regles del paràgraf anterior, fins a la seva anul·lació. L'excés que pugui resultar tributa com a guany patrimonial.

b) En ocasió de transmissions lucratives a causa de defunció del contribuent.

c) En ocasió de les transmissions lucratives d'empreses o participacions a què es refereix l'apartat 6 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 28 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.

Els elements patrimonials que el contribuent afecti a l'activitat econòmica després de la seva adquisició, han d'haver estat afectes ininterrompudament com a mínim durant els cinc anys anteriors a la data de la transmissió.

4. Estan exempts de l'impost els guanys patrimonials que es posin de manifest:

a) En ocasió de les donacions que s'efectuïn a les entitats esmentades a l'article 55.3 d'aquesta Llei.

b) En ocasió de la transmissió per majors de seixanta-cinc anys del seu habitatge habitual.

c) En ocasió del pagament que preveu l'article 80.3 d'aquesta Llei.

5. No es computen com a pèrdues patrimonials les següents:

a) Les no justificades.
b) Les degudes al consum.
c) Les degudes a transmissions lucratives per actes entre vius o a liberalitats.

d) Les degudes a pèrdues en el joc.
e) Les derivades de les transmissions d'elements patrimonials, quan el transmissor torni a adquirir-los dins de l'any següent a la data de la transmissió.

Aquesta pèrdua patrimonial s'ha d'integrar quan es produeixi la transmissió posterior de l'element patrimonial.

f) Les derivades de les transmissions de valors o participacions admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, quan el contribuent hagi adquirit valors homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les transmissions esmentades.

g) Les derivades de les transmissions de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, quan el contribuent hagi adquirit valors homogenis l'any anterior o posterior a aquestes transmissions.

En els casos que preveuen les lletres f) i g) anteriors, les pèrdues patrimonials s'han d'integrar a mesura que es transmetin els valors o les participacions que romanguin en el patrimoni del contribuent.

El que preveuen les lletres f) i g) no s'aplica a les transmissions efectuades en els terminis a què es refereixen els dos últims paràgrafs de l'article 23.1 d'aquesta Llei.

Article 32. Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.

1. L'import dels guanys o pèrdues patrimonials ha de ser el següent:

a) En el cas de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.

b) En els altres casos, el valor de mercat dels elements patrimonials o les parts proporcionals, si s'escau.

2. Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, cal distingir la part del valor d'alienació que correspongui a cada component.

Article 33. Transmissions a títol oneros.

1. El valor d'adquisició està format per la suma de:

a) L'import real pel qual s'hagi efectuat l'adquisició.

b) El cost de les inversions i les millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, excloent-hi els interessos, que hagin estat satisfets per l'adquirent.

En les condicions que es determinin per reglament, aquest valor s'ha de minorar en l'import de les amortitzacions.

2. El valor d'adquisició a què es refereix l'apartat anterior s'actualitza, exclusivament en el cas de béns immobles, mitjançant l'aplicació dels coeficients que s'estableixin en la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat. Els coeficients s'apliquen de la manera següent:

a) Sobre els imports a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat anterior, atenent l'any en què s'hagin satisfet.

b) Sobre les amortitzacions, atenent l'any a què corresponguin.

3. El valor de transmissió és l'import real pel qual s'hagi efectuat l'alienació. D'aquest valor s'han de deduir les despeses i els tributs als quals es refereix la lletra b) de l'apartat 1 quan siguin satisfets pel transmissor.

Per import real del valor d'alienació es pren el satisfet efectivament, sempre que no sigui inferior al normal de mercat, cas en què preval aquest.

Article 34. Transmissions a títol lucratiu.

Quan l'adquisició o la transmissió hagi estat a títol lucratiu s'han d'aplicar les regles de l'article anterior, i s'ha de prendre per import real dels valors respectius aquells que resultin de l'aplicació de les normes de l'impost sobre successions i donacions.

En les adquisicions lucratives a què es refereix la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 31 d'aquesta Llei, el donatari s'ha de subrogar en la posició del donant respecte dels valors i les dates d'adquisició d'aquests béns.

Article 35. Normes específiques de valoració.

1. Quan l'alteració en el valor del patrimoni procedeix:

a) De la transmissió a títol oneros de valors admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials

de valors espanyols i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o la pèrdua es computa per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat per la seva cotització en el mercat secundari oficial de valors espanyols en la data en què es produeixi aquella o pel preu pactat quan sigui superior a la cotització.

Per determinar el valor d'adquisició es dedueix l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si l'import obtingut en la transmissió dels drets de subscripció arriba a ser superior al valor d'adquisició dels valors dels quals procedeixen aquests drets, la diferència té la consideració de guany patrimonial per al transmissor, en el període impositiu en què es produeixi la transmissió.

Quan es tracti d'accions alliberades parcialment, el seu valor d'adquisició és l'import satisfet realment pel contribuent. Quan es tracti d'accions alliberades totalment, el valor d'adquisició tant d'aquestes com de les que procedeixen és el resultat de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

b) De la transmissió a títol onerosos de valors o participacions no admesos a negociació en mercats secundaris oficials de valors espanyols i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o la pèrdua s'ha de computar per la diferència entre el valor d'adquisició i el valor de transmissió.

Llevat que hi hagi una prova que l'import satisfet efectivament es correspon amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, el valor de transmissió no pot ser inferior al més gran dels dos següents:

— El teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat abans de la data de meritació de l'impost.

— El que resulti de capitalitzar al tipus del 20 per 100 la mitjana dels resultats dels tres exercicis socials tancats abans de la data de meritació de l'impost. A aquest darrer efecte, es computen com a beneficis els dividendes distribuïts i les assignacions a reserves, excloent-hi les de regularització o d'actualització de balanços.

El valor de transmissió així calculat s'ha de tenir en compte per determinar el valor d'adquisició dels valors o participacions que correspongui a l'adquirent.

L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció procedents d'aquests valors o d'aquestes participacions té la consideració de guany patrimonial per al transmissor en el període impositiu en què es produeixi aquesta transmissió.

Quan es tracti d'accions alliberades parcialment, el seu valor d'adquisició és l'import satisfet realment pel contribuent. Quan es tracti d'accions alliberades totalment, el valor d'adquisició tant d'aquestes com de les que procedeixen resulta de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguin.

c) De la transmissió de valors o participacions en el capital de societats transparents, el guany o la pèrdua es computa per la diferència entre el valor d'adquisició i de titularitat i el valor de transmissió d'aquelles.

A aquest efecte, el valor d'adquisició i de titularitat es considera integrat:

Primer. Pel preu o la quantitat desembossada per a la seva adquisició.

Segon. Per l'import dels beneficis socials que, sense distribució efectiva, hagin estat imputats als contribuents com a rendiments de les seves accions o participacions en el període de temps comprès entre la seva adquisició i l'alienació.

Tercer. Si es tracta de socis que adquireixin els valors posteriorment a la imputació de la base imposable positiva, s'ha de disminuir el valor d'adquisició en l'import dels dividendes o les participacions en beneficis que procedeixen de períodes impositius durant els quals la societat es trobi en règim de transparència.

En el cas de societats de mera tinença de béns, el valor de transmissió a computar és, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç aprovat, una vegada substituït el valor net comptable dels immobles pel valor que tindrien a efectes de l'impost sobre el patrimoni.

El que disposa aquesta lletra s'entén sens perjudici de l'aplicació, quan sigui procedent, del que preveuen en matèria de drets de subscripció les dues lletres anteriors.

d) De les aportacions no dineràries a societats, el guany o la pèrdua es determina per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o els drets aportats i la quantitat més gran de les següents:

Primera: el valor nominal de les accions o les participacions socials rebudes per l'aportació o, si s'escau, la part corresponent. A aquest valor s'ha d'afegir l'import de les primes d'emissió.

Segona: el valor de cotització dels títols rebuts el dia en què es formalitzi l'aportació o l'immediatament anterior.

Tercera: el valor de mercat del bé o el dret aportat.

El valor de transmissió així calculat s'ha de tenir en compte per determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

e) En els casos de separació dels socis o de dissolució de societats, es considera guany o pèrdua patrimonial, sens perjudici dels corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que correspongui.

En els casos d'escissió, fusió o absorció de societats, el guany o la pèrdua patrimonial del contribuent es computa per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols, els drets o els valors representatius de la participació del soci i el valor de mercat dels títols, numerari o drets rebuts o el valor del mercat dels lliurats.

f) D'un traspàs, el guany patrimonial es computa al cedent en l'import que li correspongui en el traspàs.

Quan el dret de traspàs s'hagi adquirit mitjançant preu, aquest té la consideració de preu d'adquisició.

g) D'indemnitzacions o capitals assegurats per pèrdues o sinistres en elements patrimonials, es computa com a guany o pèrdua patrimonial la diferència entre la quantitat percebuda i la part proporcional del valor d'adquisició que correspongui al dany. Si la indemnització no és en metàl·lic, es computa la diferència entre el valor de mercat dels béns, els drets o els serveis rebuts i la part proporcional del valor d'adquisició que correspongui al dany. Només es computa guany patrimonial quan se'n derivi un augment en el valor del patrimoni del contribuent.

h) De la permuta de béns o drets, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o el dret que se cedeix i el més gran dels dos següents:

— El valor de mercat del bé o el dret lliurat.

— El valor de mercat del bé o el dret que es rep a canvi.

i) De l'extinció de rendes vitalícies o temporals, el guany o la pèrdua patrimonial es computa, per a l'obligat a pagar-les, per diferència entre el valor d'adquisició del

capital rebut i la suma de les rendes satisfetes efectivament.

j) En les transmissions d'elements patrimonials en canvi d'una renda temporal o vitalícia, el guany o la pèrdua patrimonial es determina per diferència entre el valor actual financer actuarial de la renda i el valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos.

k) Quan el titular d'un dret real de gaudi sobre immobles en faci la transmissió, o quan se'n produeixi l'extinció, per calcular el guany o la pèrdua patrimonial l'import real a què es refereix l'article 33.1.a) d'aquesta Llei s'ha de minorar proporcionalment al temps durant el qual el titular no hagi percebut rendiments del capital immobiliari.

l) En les incorporacions de béns o drets que no derivin d'una transmissió, s'ha de computar com a guany patrimonial el valor de mercat dels béns o drets.

m) En les operacions efectuades en els mercats de futurs i opcions que regula el Reial decret 1814/1991, de 20 de desembre, es considera guany o pèrdua patrimonial el rendiment obtingut quan l'operació no impliqui la cobertura d'una operació principal concertada en l'exercici de les activitats econòmiques dutes a terme pel contribuent, cas en què tributen d'acord amb el que estableix la secció 3a d'aquest capítol.

n) En les transmissions d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considera valor d'adquisició el valor comptable, sens perjudici de les especialitats que es puguin establir per reglament respecte a les amortitzacions que minorin aquest valor.

2. A efectes del que estableixen les lletres a), b) i c) de l'apartat anterior quan hi hagi valors homogenis es considera que els transmesos pel contribuent són els que ha adquirit en primer lloc. Així mateix, quan no es transmetin tots els drets de subscripció, s'entén que els transmesos corresponen als valors adquirits en primer lloc.

Quan es tracti d'accions alliberades totalment, es considera com a antiguitat de les accions la que correspongui a les accions de què procedeixin.

3. El que disposen les lletres d) i e) de l'apartat 1 d'aquest article s'entén sens perjudici del que estableix el capítol VIII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 36. Reinversió en els casos de transmissió d'habitatge habitual i d'elements afectes a activitats econòmiques.

1. Es poden excloure de gravamen els guanys patrimonials obtinguts per la transmissió de l'habitatge habitual del contribuent, sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual en les condicions que es determinin per reglament.

Quan l'import reinvertit sigui inferior al total del que s'ha percebut en la transmissió, només s'exclou de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que correspongui a la quantitat reinvertida.

2. Els contribuents que duguin a terme activitats econòmiques i transmetin elements afectes a aquestes activitats poden optar per tributar pels guanys patrimonials que es produeixin d'acord amb les normes d'aquesta Llei, o per aplicar el que estableix l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, per a la reinversió de beneficis extraordinaris, cas en què s'ha d'integrar en cada període impositiu l'import total del guany patrimonial imputable a aquest període en la part general de la base imposable.

En cap cas no és aplicable a aquests guanys patrimonials l'exempció per reinversió que estableix l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 37. Guanys patrimonials no justificats.

Tenen la consideració de guanys de patrimoni no justificats els béns o els drets la tinença, la declaració o l'adquisició dels quals no es correspongui amb la renda o el patrimoni declarats pel contribuent, així com la inclusió de deutes inexistents en qualsevol declaració per aquest impost o per l'impost sobre el patrimoni, o el seu registre en els llibres o els registres oficials.

Els guanys patrimonials no justificats s'han d'integrar en la base liquidable general del període impositiu respecte del qual es descobreixin, llevat que el contribuent provi suficientment que ha estat titular dels béns o els drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

CAPÍTOL II

Integració i compensació de rendes

Article 38. Integració i compensació de rendes en la part general de la base imposable.

La part general de la base imposable es forma amb la totalitat de la renda del contribuent, excloent-hi els guanys i les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article següent, i està constituïda per:

a) El saldo resultant d'integrar i compensar entre si, sense cap limitació, en cada període impositiu, els rendiments i les imputacions de renda a què es refereixen el títol VII i l'article 78 d'aquesta Llei.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials, excloent-hi els que disposa l'article següent.

Si el resultat de la integració i la compensació a què es refereix aquesta lletra dona saldo negatiu, l'import es compensa amb el saldo positiu de les rendes previstes en la lletra a) d'aquest article, obtingut en el mateix període impositiu, amb el límit del 10 per 100 d'aquest saldo positiu.

Si després d'aquesta compensació queda un saldo negatiu, l'import s'ha de compensar en els quatre anys següents en el mateix ordre establert en els paràgrafs anteriors.

En cap cas no es pot efectuar aquesta compensació fora del termini de quatre anys, mitjançant l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

Article 39. Integració i compensació de rendes en la part especial de la base imposable.

1. La part especial de la base imposable està constituïda pel saldo positiu que resulti d'integrar i compensar exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i les pèrdues patrimonials que es posin de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials o de millores efectuades en aquests, amb més de dos anys d'antelació a la data de transmissió, o de drets de subscripció que corresponguin a valors adquirits amb la mateixa antelació.

2. Si el resultat de la integració i la compensació dona un saldo negatiu, el seu import només es pot compensar amb el dels guanys i les pèrdues patrimonials que, corresponents a aquest mateix concepte, es posin de manifest durant els quatre anys següents.

3. La compensació s'ha d'efectuar en la quantitat màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini a què es refereix l'apartat anterior mitjançant l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

CAPÍTOL III

Mínim personal i familiar

Article 40. *Mínim personal i familiar.*

1. El mínim personal i familiar a què es refereixen els apartats següents s'aplica, en primer lloc, a reduir la part general de la base imposable, sense que aquesta pugui resultar negativa com a conseqüència d'aquesta disminució. El romanent, si n'hi ha, s'ha d'aplicar a reduir la part especial de la base imposable, que tampoc no pot ser negativa.

2. Mínim personal.

El mínim personal és amb caràcter general de 550.000 pessetes anuals.

Aquest import és de 650.000 pessetes si el contribuent té una edat superior a seixanta-cinc anys, de 850.000 pessetes si és discapacitat i acredita un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100, i d'1.150.000 pessetes si el grau de minusvalidesa és igual o superior al 65 per 100.

3. Mínim familiar.

1r El mínim familiar és:

a) 100.000 pessetes anuals per cada ascendent major de seixanta-cinc anys que depengui del contribuent i hi convisqui i no tingui rendes anuals superiors al salari mínim interprofessional, incloent-hi les exemp-tes.

b) Per cada descendent solter menor de vint-i-cinc anys, sempre que convisqui amb el contribuent i no tingui rendes anuals superiors a les que es fixin per reglament, amb el límit mínim de 200.000 pessetes anuals:

- 200.000 pessetes anuals pel primer i el segon.
- 300.000 pessetes anuals pel tercer i següents.

Aquestes quantitats s'incrementen:

a') En 25.000 pessetes, en concepte de material escolar, per cada descendent, des dels tres fins als setze anys d'edat.

b') En 50.000 pessetes, per cada descendent a càrrec menor de tres anys.

c) Per cada una de les persones esmentades en les lletres a) i b) anteriors, sigui quina sigui la seva edat, que no tinguin rendes anuals superiors a la quantitat que es fixi per reglament, amb el mínim de 550.000 pessetes, incloent-hi les exemp-tes, que siguin discapacitades i acreditin un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per 100 i inferior al 65 per 100, a més de les anteriors si són procedents, 300.000 pessetes anuals. Aquesta quantitat és de 600.000 pessetes anuals si el grau de minusvalidesa acreditat és igual o superior al 65 per 100.

A efectes del que preveuen les lletres b) i c) anteriors, s'assimilen als descendents les persones vinculades al contribuent per raó de tutela i acolliment, en els termes previstos en la legislació civil aplicable.

2n No és procedent l'aplicació dels mínims familiars a què es refereix el número 1r anterior quan les persones que generin el dret a aquests mínims presentin una declaració per aquest impost o la comunicació que estableix l'article 81 d'aquesta Llei.

3r Quan dos contribuents o més tinguin dret a l'aplicació dels mínims familiars, l'import s'ha de prorratejar entre ells per parts iguals.

No obstant això, quan els contribuents tinguin un grau diferent de parentiu amb l'ascendent o el descendent, l'aplicació del mínim familiar correspon als de grau més proper, llevat que no tinguin rendes superiors a la quantitat que es fixi per reglament, cas en què correspon als del grau següent.

4. La determinació de les circumstàncies personals i familiars que s'hagin de tenir en compte a efectes del que estableixen els apartats anteriors s'ha de fer atenent la situació existent en la data de meritació de l'impost.

No obstant això, per a l'aplicació del mínim familiar per ascendents cal que l'ascendent depengui del contribuent i hi convisqui, com a mínim, la meitat del període impositiu.

5. El mínim personal i familiar de cada contribuent està format per la suma de les quantitats que siguin aplicables d'acord amb els apartats anteriors.

CAPÍTOL IV

Regles especials de valoració

Article 41. *Estimació de rendes.*

1. La valoració de les rendes estimades a què es refereix l'article 6.3 d'aquesta Llei s'efectua pel valor normal en el mercat. S'entén per valor normal en el mercat la contraprestació que s'acordaria entre subjectes independents, llevat que hi hagi una prova en contra.

2. Si es tracta de préstecs i operacions de captació o utilització de capitals aliens en general, s'entén per valor normal en el mercat el tipus d'interès legal dels diners que estigui en vigor l'últim dia del període impositiu.

Article 42. *Operacions vinculades.*

1. En aquest impost s'han d'aplicar les regles de valoració de les operacions vinculades en els termes que estableix l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

2. En cas que l'operació vinculada a una societat correspongui a l'exercici d'activitats econòmiques o a la prestació de treball personal per persones físiques, aquestes han d'efectuar la seva valoració en els termes que estableix l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, esmentada anteriorment, quan impliquin un augment dels seus ingressos. En aquest cas, l'entitat també ha de procedir a efectuar aquesta valoració a efectes de l'impost sobre societats.

Article 43. *Rendes en espècie.*

1. Són rendes en espècie la utilització, el consum o l'obtenció, per a finalitats particulars, de béns, drets o serveis de manera gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, encara que no impliquin una despesa real per a qui les concedeixi.

Quan el pagador de les rendes lliuri al contribuent imports en metàl·lic perquè aquest adquireixi els béns, els drets o els serveis, la renda té la consideració de dinerària.

2. No tenen la consideració de rendiments del treball en espècie:

a) El lliurament als treballadors en actiu, de manera gratuïta o per un preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions de la mateixa empresa o d'altres

empreses del grup de societats, en la part que no excedeixi, per al conjunt de les lliurades a cada treballador, de 500.000 pessetes anuals o d'1.000.000 de pessetes en els últims cinc anys, en les condicions que s'estableixin per reglament.

b) Les quantitats destinades a l'actualització, capacitat o reciclatge del personal ocupat, quan siguin exigits per l'exercici de les seves activitats o per les característiques dels llocs de treball.

c) Els lliuraments a treballadors de productes a preus rebaixats que es duguin a terme en cantines o menjadors d'empresa o econòmics de caràcter social. Tenen la consideració de lliurament de productes a preus rebaixats que s'efectuïn en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servei d'una quantia que no superi la quantitat que es determini per reglament.

d) La utilització dels béns destinats als serveis socials i culturals del personal ocupat.

e) Les primes o les quotes satisfetes per l'empresa en virtut d'un contracte d'assegurança d'accident laboral o de responsabilitat civil del treballador.

f) Les primes o les quotes satisfetes a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia d'un treballador, en les condicions i amb els límits que s'estableixin per reglament.

Article 44. *Valoració de les rendes en espècie.*

1. Amb caràcter general, les rendes en espècie es valoren pel seu valor normal en el mercat, amb les especialitats següents:

1r Els rendiments següents del treball en espècie es valoren d'acord amb les normes següents de valoració:

a) En el cas d'utilització d'habitatge, el 10 per 100 del valor cadastral.

En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagin estat revisats o modificats, de conformitat amb els procediments que regulen els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i en vigor a partir d'1 de gener de 1994, el 5 per 100 del valor cadastral.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles no tenen valor cadastral o aquest no ha estat notificat al titular, s'ha de prendre com a base d'imputació el 50 per 100 d'aquell pel qual s'hagin de computar a efectes de l'impost sobre el patrimoni. En aquests casos, el percentatge és del 5 per 100.

La valoració resultant no pot passar del 10 per 100 de les altres contraprestacions del treball.

b) En el cas de la utilització o el lliurament de vehicles automòbils:

— En cas de lliurament, el cost d'adquisició per al pagador, incloent-hi els tributs que gravin l'operació.

— En cas d'ús, el 20 per 100 anual del cost a què es refereix el paràgraf anterior. En cas que el vehicle no sigui propietat del pagador, el dit percentatge s'aplica sobre el valor de mercat que correspondria al vehicle si fos nou.

— En cas d'ús i lliurament posterior, la valoració d'aquest últim s'efectuarà tenint en compte la valoració resultant de l'ús anterior.

c) En els préstecs a uns tipus d'interès inferiors al legal del diner, la diferència entre l'interès pagat i l'interès legal del diner vigent en el període.

d) Pel cost per al pagador, incloent-hi els tributs que gravin l'operació, les rendes següents:

— Les prestacions en concepte de manutenció, hospitalatge, viatges i similars.

— Les primes o les quotes satisfetes en virtut d'un contracte d'assegurança o un altre similar, sens perjudici del que estableixen les lletres e) i f) de l'apartat 2 de l'article anterior.

— Les quantitats destinades a satisfer despeses d'estudis i manutenció del contribuent o d'altres persones lligades al contribuent per un vincle de parentiu, incloent-hi els afins, fins al quart grau inclòs, sens perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

e) Pel seu import, les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions, així com les quantitats satisfetes per empresaris per afrontar els compromisos per pensions en els termes que estableix la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, i la seva normativa de desplegament.

f) No obstant el que disposen les lletres anteriors, quan el rendiment del treball en espècie sigui satisfet per empreses que tinguin com a activitat habitual dur a terme activitats que hi donen lloc, la valoració no pot ser inferior al preu ofert al públic del bé, el dret o el servei de què es tracti.

2n Els guanys patrimonials en espècie es valoren d'acord amb els articles 32 i 35 d'aquesta Llei.

2. En els casos de rendes en espècie, la valoració es fa segons les normes contingudes en aquesta Llei. A aquest valor s'ha d'afegir l'ingrés a compte, llevat que el seu import hagi estat repercutit al receptor de la renda.

CAPÍTOL V

Règims de determinació de la base imposable

Article 45. *Règims de determinació de la base imposable.*

1. La quantitat dels diferents components de la base imposable s'ha de determinar amb caràcter general pel règim d'estimació directa.

2. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques s'ha de fer per mitjà dels règims següents:

a) Estimació directa, que s'aplica com a règim general, i que admet dues modalitats:

— La normal.

— La simplificada. Aquesta modalitat s'aplica a determinades activitats econòmiques amb un import net de xifra de negocis, per al conjunt d'activitats que du a terme el contribuent, que no superi els 100.000.000 de pessetes l'any immediatament anterior, llevat que renunciï a la seva aplicació, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) Estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques, que es regula per reglament d'acord amb les normes següents:

1a Els contribuents que reuneixin les circumstàncies previstes en les normes reguladores d'aquest règim han de determinar els seus rendiments d'acord amb aquest règim, llevat que renunciïn a la seva aplicació, en els termes que s'estableixin per reglament.

2a El règim d'estimació objectiva s'ha d'aplicar conjuntament amb els règims especials establerts en l'impost sobre el valor afegit o l'impost general indirecte canari, quan així es determini per reglament.

3a L'àmbit d'aplicació del règim d'estimació objectiva es fixa, entre altres aspectes, o bé per la naturalesa

de les activitats i els cultius, o bé per mòduls objectius com ara el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que, per al conjunt d'activitats que du a terme el contribuent, es determinin per reglament.

4a Es pot establir per reglament l'aplicació del règim d'estimació objectiva a les entitats en règim d'atribució de rendes.

3. El règim d'estimació indirecta s'aplica de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

En l'estimació indirecta dels rendiments procedents d'activitats econòmiques cal tenir en compte, preferentment, els signes, els índexs o els mòduls establerts per a l'estimació objectiva, quan es tracti de contribuents que hagin renunciat a aquest règim de determinació de la base imposable.

CAPÍTOL VI

Base liquidable

SECCIÓ 1a BASE LIQUIDABLE GENERAL

Article 46. *Base liquidable general.*

La base liquidable general està constituïda pel resultat de practicar en la part general de la base imposable, exclusivament, les reduccions següents:

1. En el cas d'aportacions a mutualitats i plans de pensions:

1r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en algun dels règims de la Seguretat Social, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, sempre que no hagin tingut la consideració de despesa deduïble per trobar els rendiments nets d'activitats econòmiques, en els termes que preveu el segon paràgraf de la regla 1a de l'article 28 de la present Llei.

2n Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per professionals o empresaris individuals integrats en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, en la part que tingui per objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

3r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri o socis treballadors, incloent-hi les contribucions del promotor que els hagin estat imputades en concepte de rendiments del treball, quan s'efectuïn d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, amb la inclusió de l'atur per a aquests socis treballadors.

Els contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social a què es refereixen els tres números anteriors han de reunir, a més dels assenyalats abans, els requisits següents:

a) Les aportacions anuals màximes a aquests contractes, incloent-hi, si s'escau, les que hagin estat imputades pels promotors, no poden superar les quantitats que preveu l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

b) Els drets consolidats dels mutualistes només es poden fer efectius en els casos que estableix per als plans de pensions l'article 8.8 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

Si es disposa, totalment o parcialment, d'aquests drets consolidats en casos diferents, el contribuent ha de reposar les reduccions en la base imposable practicades indegudament, fent declaracions liquidacions complementàries, amb la inclusió dels interessos de demora. Al seu torn, les quantitats percebudes per la disposició anticipada dels drets consolidats tributen com a rendiments del capital mobiliari, llevat que provinquin dels contractes d'assegurança a què es refereix el número 3r d'aquest apartat, cas en què tributen com a rendiments del treball.

c) Les prestacions percebudes tributen íntegrament, i en cap cas no es poden minorar en les quantitats corresponents als excessos de les contribucions sobre els límits de reducció en la base imposable a què es refereix aquest article. No obstant això, és aplicable la regla prevista a la lletra c) de l'article 27 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

4t Les aportacions efectuades pels partícips en plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que els hagin estat imputades en concepte de rendiments del treball.

Com a límit màxim conjunt d'aquestes reduccions, s'ha d'aplicar la menor de les quantitats següents:

a) El 20 per 100 de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici.

A aquests efectes, es consideren rendiments d'activitats econòmiques els imputats per les societats transparents regulades en l'article 75, apartat 1, lletres b) i c) de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, als seus socis que exerceixin efectivament la seva activitat per mitjà d'aquestes com a professionals, artistes o esportistes.

b) 1.100.000 pessetes anuals.

El límit màxim de reducció fiscal depèn del límit financer que en cada cas es fixi, en virtut del que estableix l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

2. Les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, llevat de les fixades en favor dels fills del contribuent, satisfetes ambdues per decisió judicial.

Article 47. *Compensació de bases liquidables generals negatives.*

1. Si la base liquidable general és negativa, l'import pot ser compensat amb els de les bases liquidables generals positives que s'obtinguin en els quatre anys següents.

2. La compensació s'ha d'efectuar en la quantitat màxima que permeti cadascun dels exercicis següents i sense que es pugui practicar fora del termini a què es refereix l'apartat anterior mitjançant l'acumulació a bases liquidables generals negatives d'anys posteriors.

SECCIÓ 2a BASE LIQUIDABLE ESPECIAL

Article 48. *Base liquidable especial.*

La base liquidable especial està constituïda per la part especial de la base imposable.

TÍTOL III

Càlcul de l'impost

CAPÍTOL I

Determinació de la quota íntegra estatal

Article 49. *Quota íntegra estatal.*

La quota íntegra estatal és la suma de les quantitats resultants d'aplicar els tipus de gravamen, a què es refereixen els articles 50 i 53 d'aquesta Llei, a les bases liquidables general i especial, respectivament.

Article 50. *Escala general de l'impost.*

1. La base liquidable general ha de ser gravada pels tipus que s'indiquen en l'escala següent:

Base liquidable Fins a pessetes	Quota íntegra Pessetes	Resta de base liquidable Fins a pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0	0	600.000	15,00
600.000	90.000	1.500.000	20,17
2.100.000	392.550	2.000.000	23,57
4.100.000	863.950	2.500.000	31,48
6.600.000	1.650.950	4.400.000	38,07
11.000.000	3.326.030	en endavant	39,60

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen estatal el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala prevista a l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen estatal s'expressa amb dos decimals.

Article 51. *Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.*

Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import de les anualitats sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 52. *Escala aplicable als residents a l'estranger.*

En el cas dels contribuents que tinguin la residència habitual a l'estranger perquè concorre alguna de les circumstàncies a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 9 d'aquesta Llei, les escales aplicables són les que estableixen l'apartat 1 de l'article 50 i l'apartat 1 de l'article 61, ambdós d'aquesta Llei.

Article 53. *Tipus de gravàmens especials.*

1. La base liquidable especial es grava al tipus del 17 per 100.

2. La base liquidable especial dels contribuents a què es refereix l'article 9, apartats 2 i 3, d'aquesta Llei, es grava al tipus del 20 per 100.

CAPÍTOL II

Determinació de la quota líquida estatal

Article 54. *Quota líquida estatal.*

1. La quota líquida estatal de l'impost és el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en el 85 per 100

de l'import total de les deduccions que procedeixen de les que estableix l'article 55 d'aquesta Llei.

2. El resultat de les operacions a què es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.

Article 55. *Deduccions.*

1. Deducció per inversió en habitatge habitual.

1r Els contribuents poden aplicar una deducció per inversió en el seu habitatge habitual d'acord amb els requisits i les circumstàncies següents:

a) Amb caràcter general, poden deduir el 15 per 100 de les quantitats satisfetes en el període de què es tracti per l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge que constitueixi o hagi de constituir la residència habitual del contribuent. A aquests efectes, la rehabilitació ha de complir les condicions que s'estableixin per reglament.

La base màxima d'aquesta deducció és d'1.500.000 pessetes anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge, incloent-hi les despeses originades que hagin estat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament aliè, l'amortització, els interessos i altres despeses derivades d'aquest finançament.

També poden aplicar aquesta deducció per les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit, en comptes que compleixin els requisits de formalització i disposició que s'estableixin per reglament, i sempre que es destinin a la primera adquisició o a la rehabilitació de l'habitatge habitual, amb el límit, conjuntament amb el previst en el paràgraf anterior, d'1.500.000 pessetes anuals.

b) Quan en l'adquisició o la rehabilitació de l'habitatge habitual s'utilitzi finançament aliè, els percentatges de deducció aplicables a la base de deducció a què es refereix la lletra a) anterior són, en les condicions i els requisits que s'estableixin per reglament, els següents:

— Durant els dos anys següents a l'adquisició o la rehabilitació: el 25 per 100 sobre les primeres 750.000 pessetes i el 15 per 100 sobre l'excés fins a 1.500.000 pessetes.

— Posteriorment, els percentatges anteriors són del 20 per 100 i del 15 per 100, respectivament.

2n Quan s'adquireixi un habitatge habitual havent gaudit de la deducció per adquisició d'altres habitatges habituals anteriors, no es pot practicar cap deducció per l'adquisició o la rehabilitació del nou mentre les quantitats invertides en aquest no superin les invertides en els anteriors, en la mesura que hagin estat objecte de deducció.

Quan l'alienació d'un habitatge habitual hagi generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o la rehabilitació del nou s'ha de minorar en l'import del guany patrimonial a què s'apliqui l'exempció per reinversió. En aquest cas, no es pot practicar cap deducció per l'adquisició del nou mentre les quantitats invertides en aquest no superin tant el preu de l'anterior, en la mesura que hagi estat objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r S'entén per habitatge habitual aquell en què el contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entén que l'habitatge té aquell caràcter quan, tot i no haver transcorregut aquest termini, es produeixi la defunció del contribuent o concorrin circumstàncies que exigeixin necessàriament el canvi d'habitatge, com ara separació matrimonial, trasllat labo-

ral, obtenció de la primera ocupació o d'una ocupació més avantatjosa o d'altres anàlogues.

4t També poden aplicar la deducció per inversió en l'habitatge habitual els contribuents minusvàlids que efectuïn obres i instal·lacions d'adequació, incloent-hi els elements comuns de l'edifici i els que serveixin de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les especialitats següents:

a) Les obres i les instal·lacions d'adequació han de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i la comunicació sensorial que faciliti el desenvolupament digne i adequat de les persones amb minusvalidesa, en els termes que s'estableixin per reglament.

b) La base màxima d'aquesta deducció, amb independència de la que fixa la lletra a) de l'apartat 1r anterior, és de 2.000.000 de pessetes anuals.

c) Quan en la inversió per a l'adequació de l'habitatge s'utilitzi finançament aliè, els percentatges de deducció aplicables són, en les condicions i els requisits que s'estableixin per reglament, els que estableix la lletra b) de l'apartat 1r anterior.

d) S'entén com a circumstància que exigeix necessàriament el canvi d'habitatge el fet que l'anterior sigui inadequat per a la minusvalidesa.

e) També donen dret a deducció les obres i les instal·lacions d'adequació que s'hagin d'efectuar en habitatges ocupats pel contribuent minusvàlid a títol d'arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

2. Deduccions en activitats econòmiques.

Als contribuents per aquest impost que exerceixen activitats econòmiques, els són aplicables els incentius i els estímuls a la inversió empresarial que estableix o que estableixi la normativa de l'impost sobre societats, amb igualtat de percentatges i límits de deducció.

No obstant això, aquests incentius només són aplicables als contribuents en règim d'estimació objectiva quan s'estableixi per reglament tenint en compte les característiques i les obligacions formals d'aquest règim.

3. Deduccions per donatius.

Els contribuents poden aplicar, en aquest concepte:

a) Les deduccions que estableix la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general.

b) El 10 per 100 de les quantitats donades a les fundacions legalment reconegudes que hagin de retre comptes a l'òrgan del protectorat corresponent, així com a associacions declarades d'utilitat pública, no compreses en la lletra anterior.

4. Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

1r Contribuents residents a Ceuta o Melilla.

a) Els contribuents que tinguin la residència habitual a Ceuta o Melilla han de deduir el 50 per 100 de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment correspongui a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables que hagin estat obtingudes a Ceuta o Melilla.

b) També gaudeixen d'aquesta deducció els contribuents que mantinguin la seva residència habitual a Ceuta o Melilla durant un termini no inferior a cinc anys, en els períodes impositius iniciats després del final d'aquest termini, per les rendes obtingudes fora d'aquestes ciutats quan, com a mínim, una tercera part del patrimoni net del contribuent, determinat d'acord amb la normativa reguladora de l'impost sobre el patrimoni, estigui situat en aquestes ciutats.

La quantitat màxima de les rendes, obtingudes fora d'aquestes ciutats, que poden gaudir de la deducció és l'import net dels rendiments i els guanys i les pèrdues patrimonials obtinguts en aquestes ciutats.

2n Els contribuents que no tinguin la residència habitual a Ceuta o Melilla han de deduir el 50 per 100 de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària que proporcionalment correspongui a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables positives que hagin estat obtingudes a Ceuta o Melilla.

En cap cas no s'aplica aquesta deducció a les rendes següents:

Les procedents d'institucions d'inversió col·lectiva, llevat que la totalitat dels seus actius estigui invertida a Ceuta o Melilla, en les condicions que es determinin per reglament.

Les rendes a què es refereixen les lletres a), e) i i) del número següent.

3r Als efectes del que estableix aquesta Llei, es consideren rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

a) Els rendiments del treball, quan derivin de treballs de qualsevol classe duts a terme en els territoris esmentats.

b) Els rendiments que procedeixen de la titularitat de béns immobles situats a Ceuta o Melilla o de drets reals que recaiguin sobre aquests.

c) Els que procedeixen de l'exercici d'activitats econòmiques efectuades efectivament, en les condicions que es determinin per reglament, a Ceuta o Melilla.

d) Els guanys patrimonials que procedeixen de béns immobles que radiquin a Ceuta o Melilla.

e) Els guanys patrimonials que procedeixen de béns mobles situats a Ceuta o Melilla.

f) Els rendiments del capital mobiliari procedents d'obligacions o préstecs, quan els capitals estiguin invertits en els territoris esmentats i hi generin les rendes corresponents.

g) Els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, en les condicions que es determinin per reglament.

h) Les rendes procedents de societats que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en els territoris esmentats.

i) Els rendiments procedents de dipòsits o comptes en tota classe d'institucions financeres situades a Ceuta o Melilla.

5. Deducció per inversions i despeses efectuades en béns d'interès cultural.

Els contribuents poden aplicar una deducció per aquests conceptes, d'acord amb qualsevol de les modalitats següents:

a) El 15 per 100 de les inversions efectuades en l'adquisició de béns que estiguin inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 69.2 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, sempre que el bé romanqui en el patrimoni del titular durant un període de temps no inferior a tres anys i la comunicació de la transmissió es formalitzi en l'esmentat Registre general de béns d'interès cultural.

b) El 15 per 100 de l'import de les despeses de conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns que compleixin els requisits que estableix la lletra anterior, mentre no es puguin deduir com a despeses fiscalment admissibles, a efectes de determinar el rendiment net que, si s'escau, sigui procedent.

Article 56. Límits de determinades deduccions.

1. La base de les deduccions a què es refereixen els apartats 3 i 5 de l'article 55 d'aquesta Llei no pot ser superior al 10 per 100 de la base liquidable del contribuent.

2. Els límits de la deducció a què es refereix l'apartat 2 de l'article 55 d'aquesta Llei s'apliquen sobre la quota que resulti de minorar la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica o complementària en l'import total de les deduccions per inversió en habitatge habitual i per inversions i despeses en béns d'interès cultural.

Article 57. Comprovació de la situació patrimonial.

1. L'aplicació de la deducció per inversió en habitatge requereix que l'import comprovat del patrimoni del contribuent en finalitzar el període de la imposició sigui superior al valor que doni la seva comprovació al començament d'aquest període com a mínim en la quantitat de les inversions efectuades, sense computar els interessos ni altres despeses de finançament.

2. A aquests efectes, no es computen els increments o les disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels elements patrimonials que al final d'aquest període continuïn formant part del patrimoni del contribuent.

TÍTOL IV**Gravamen autonòmic o complementari****CAPÍTOL I****Normes comunes****Article 58. Normes comunes aplicables per determinar el gravamen autonòmic o complementari.**

Per determinar el gravamen autonòmic o complementari s'han d'aplicar les normes relatives a la subjecció a l'impost, i determinació de la capacitat econòmica contingudes en els títols I i II d'aquesta Llei, així com les relatives a la tributació familiar, règims especials i institucions d'inversió col·lectiva, contingudes en els títols VI, VII i VIII d'aquesta Llei.

CAPÍTOL II**Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma****Article 59. Residència habitual en el territori d'una comunitat autònoma.**

1. A efectes d'aquesta Llei, es considera que els contribuents amb residència habitual en el territori espanyol són residents en el territori d'una comunitat autònoma:

1r Quan romanguin en el seu territori un major nombre de dies del període impositiu.

Per determinar el període de permanència es computen les absències temporals.

Llevat que hi hagi una prova en contra, es considera que una persona física roman en el territori d'una comunitat autònoma quan en el territori esmentat radiqui el seu habitatge habitual.

2n Quan no sigui possible determinar la permanència a què es refereix el punt 1r anterior, es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on tinguin el seu principal centre d'interessos. Es considera

com a tal el territori on obtinguin la major part de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, determinada pels components de renda següents:

a) Rendiments del treball, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de treball respectiu, si n'hi ha.

b) Rendiments del capital immobiliari i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entenen obtinguts en el lloc on radiquin.

c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguin empresarials o professionals, que s'entenen obtinguts on radiqui el centre de gestió de cadascuna de les activitats.

d) Bases imputades en el règim de transparència professional, que s'entenen obtingudes en el lloc en què es dugui a terme l'activitat professional.

3r Quan no es pugui determinar la residència d'acord amb els criteris establerts en els punts 1r i 2n anteriors, es consideren residents en el lloc de la seva última residència declarada a efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. Les persones físiques residents en el territori d'una comunitat autònoma que passin a tenir la seva residència habitual al d'una altra comunitat, han de complir les seves obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan aquesta actuï com a punt de connexió.

A més, quan en virtut del que disposa l'apartat 3 següent s'hagi de considerar que no hi ha hagut cap canvi de residència, les persones físiques han de presentar les declaracions complementàries que corresponguin, amb la inclusió dels interessos de demora.

El termini de presentació de les declaracions complementàries s'acaba el mateix dia que conclogui el termini de presentació de les declaracions per l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponents a l'any en què concorren les circumstàncies que, segons el que preveu l'apartat 3 següent, determinin que s'hagi de considerar que no hi ha hagut cap canvi de residència.

3. No produeixen efecte els canvis de residència que tinguin per objecte principal aconseguir una tributació efectiva menor en aquest impost.

Llevat que la nova residència es prolongui de manera continuada durant tres anys com a mínim, es considera que no ha hi ha hagut canvi, en relació amb el rendiment cedit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan concorren les circumstàncies següents:

a) Que l'any en què es produeix el canvi de residència o l'any següent, la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui superior com a mínim en un 50 per 100 a la de l'any anterior al canvi.

En cas de tributació conjunta, s'ha de determinar d'acord amb les normes d'individualització.

b) Que l'any en què es produeix la situació a què es refereix la lletra anterior, la seva tributació efectiva per l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui inferior a la que hagi correspost d'acord amb la normativa aplicable a la comunitat autònoma on residia abans del canvi.

c) Que l'any següent a aquell en què es produeix la situació a què es refereix la lletra a) anterior, o l'any següent, torni a tenir la residència habitual en el territori de la comunitat autònoma en què hauria residit abans del canvi.

4. Les persones físiques residents en el territori espanyol que no romanguin en aquest territori més de cent vuitanta-tres dies durant l'any natural es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on radiqui el nucli principal o la base de les seves activitats o dels seus interessos econòmics.

5. Les persones físiques residents en el territori espanyol per aplicació de la presumpció que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 d'aquesta Llei es consideren residents en el territori de la comunitat autònoma on resideixin habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguin.

CAPÍTOL III

Càlcul del gravamen autonòmic o complementari

SECCIÓ 1a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA ÍNTEGRA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA

Article 60. *Quota íntegra autonòmica o complementària.*

La quota íntegra autonòmica o complementària de l'impost és la suma de les quantitats resultants d'aplicar els tipus de gravamen, a què es refereixen els articles 61 i 63 d'aquesta Llei, a la base liquidable general i especial, respectivament.

Article 61. *Escala autonòmica o complementària de l'impost.*

1. La base liquidable general ha de ser gravada als tipus de l'escala autonòmica de l'impost que, d'acord amb el que disposa l'article 13.u. 1r.a) de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, hagi estat aprovada per la comunitat autònoma.

Si la comunitat autònoma no ha aprovat l'escala a què es refereix el paràgraf anterior o no ha assumit competències normatives en matèria de l'impost sobre la renda de les persones físiques, és aplicable l'escala complementària següent:

Base liquidable Fins a pessetes	Quota íntegra Pessetes	Resta de base liquidable Fins a pessetes	Tipus aplicable Percentatge
0	0	600.000	3,00
600.000	18.000	1.500.000	3,83
2.100.000	75.450	2.000.000	4,73
4.100.000	170.050	2.500.000	5,72
6.600.000	313.050	4.400.000	6,93
11.000.000	617.970	en endavant	8,40

2. S'entén per tipus mitjà de gravamen autonòmic o complementari el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació de l'escala prevista en l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen autonòmic s'expressa amb dos decimals.

Article 62. *Especialitats aplicables en els casos d'anualitats per aliments a favor dels fills.*

Els contribuents que satisfacin anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import de les anualitats sigui inferior a la base liquidable general, han d'aplicar l'escala de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general.

Article 63. *Tipus de gravamen especial.*

La base liquidable especial es grava amb el tipus del 3 per 100.

SECCIÓ 2a DETERMINACIÓ DE LA QUOTA LÍQUIDA AUTONÒMICA O COMPLEMENTÀRIA

Article 64. *Quota líquida autonòmica o complementària.*

1. La quota líquida autonòmica o complementària és el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica o complementària en la suma de:

a) El 15 per 100 de l'import total de les deduccions que procedeixen de les previstes en l'article 55 d'aquesta Llei, amb els límits i els requisits de situació patrimonial previstos en els articles 56 i 57 d'aquesta Llei.

b) L'import de les deduccions establertes per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències que estableix la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.

2. El resultat de les operacions a què es refereix l'apartat anterior no pot ser negatiu.

TÍTOL V

Quota diferencial

Article 65. *Quota diferencial.*

La quota diferencial és el resultat de minorar la quota líquida total de l'impost, que és la suma de les quotes líquides, estatal i autonòmica o complementària, en els imports següents:

a) Les deduccions per doble imposició de dividendes i per doble imposició internacional que estableixen els articles 66 i 67 d'aquesta Llei.

b) Les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats que estableixen aquesta Llei i les seves normes reglamentàries de desplegament.

c) Les quotes satisfetes per l'impost sobre societats per les societats sotmeses al règim de transparència fiscal, a què es refereix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, així com les quotes que hagin estat imputades a aquestes societats.

La deducció d'aquestes quotes, juntament amb els pagaments a compte imputats corresponents a aquestes, té com a límit màxim el derivat d'aplicar el tipus mitjà efectiu d'aquest impost a la part de la base liquidable corresponent a la base imposable imputada, quan concorrin les circumstàncies següents:

1a Que corresponguin a societats transparents de les que estableixen les lletres b) i c) de l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en les quals la imputació no s'efectuï íntegrament a les persones físiques que, directament o indirectament, estiguin vinculades al desenvolupament de les activitats professionals de les quals deriven els ingressos de la societat transparent, o a les persones físiques de les actuacions artístiques o esportives de les quals deriven els ingressos per a la societat transparent, o de les previstes en la lletra a) d'aquest article.

2a Que la tributació efectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques sigui inferior a la de l'impost sobre societats, en els termes que s'estableixin per reglament.

Quan operi el límit a què es refereix el paràgraf anterior, s'ha de deduir, addicionalment, l'excés dels paga-

ments a compte imputats sobre la diferència entre la quota íntegra de l'impost sobre societats i les deduccions i les bonificacions a què es refereixen els capítols II, III i IV del títol VII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

d) Les deduccions a què es refereixen l'article 75.8 i l'article 76.4 d'aquesta Llei.

Article 66. Deducció per doble imposició de dividendes.

1. S'han de deduir els imports que resultin d'aplicar els percentatges que s'indiquen a continuació, quan es tracti dels rendiments a què es refereix l'apartat 1 de l'article 23 d'aquesta Llei i de la part de base imposable imputada d'una societat transparent que correspongui als rendiments esmentats:

El 40 per 100, amb caràcter general.

El 25 per 100 quan, d'acord amb el precepte esmentat, hagi estat procedent multiplicar el rendiment pel percentatge del 125 per 100.

El 0 per 100 quan, d'acord amb aquest precepte, hagi estat procedent multiplicar el rendiment pel percentatge del 100 per 100.

Per a la deducció per doble imposició corresponent als retorns de les cooperatives protegides i protegides especialment, regulades per la Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de les cooperatives, cal atènyer-se al que disposa l'article 32 de la Llei esmentada.

2. La base d'aquesta deducció està constituïda per l'import íntegre percebut.

3. Les quantitats no deduïdes per insuficiència de quota líquida es poden deduir en els quatre anys següents.

Article 67. Deducció per doble imposició internacional.

1. Quan entre les rendes del contribuent figurin rendiments o guanys patrimonials obtinguts i gravats a l'estranger, s'ha de deduir la menor de les quantitats següents:

a) L'import efectiu del que s'hagi satisfet a l'estranger per raó de gravamen de caràcter personal sobre els rendiments o els guanys patrimonials esmentats.

b) El resultat d'aplicar el tipus de gravamen a la part de base liquidable gravada a l'estranger.

2. A aquests efectes, el tipus de gravamen és el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la quota líquida total per la base liquidable. A aquest fi, s'ha de diferenciar el tipus de gravamen que correspongui a les rendes que s'hagin d'integrar a la part general o especial de la base imposable, segons escaigui. El tipus de gravamen s'expressa amb dos decimals.

TÍTOL VI

Tributació familiar

Article 68. Tributació conjunta.

1. Poden tributar conjuntament les persones que formin part d'alguna de les modalitats d'unitat familiar següents:

1a La integrada pels cònjuges no separats legalment i, si n'hi ha:

a) Els fills menors, llevat dels que visquin independents dels pares, amb el seu consentiment.

b) Els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

2a En els casos de separació legal, o quan no hi hagi vincle matrimonial, la formada pel pare o la mare i tots els fills que convisquin amb un o amb l'altre i que reuneixin els requisits a què es refereix la regla 1a d'aquest article.

2. Ningú no pot formar part de dues unitats familiars alhora.

3. La determinació dels membres de la unitat familiar es fa atenent la situació existent el 31 de desembre de cada any, excepte en el cas de defunció durant l'any d'algun membre de la unitat familiar, cas en què els altres membres de la unitat familiar poden optar per la tributació conjunta, incloent-hi les rendes del difunt.

Article 69. Opció per la tributació conjunta.

1. Les persones físiques integrades en una unitat familiar poden optar, en qualsevol període impositiu, per tributar conjuntament en l'impost sobre la renda de les persones físiques, d'acord amb les normes generals de l'impost i les disposicions d'aquest títol, sempre que tots els seus membres siguin contribuents per aquest impost.

L'opció per la tributació conjunta no vincula per a períodes successius.

2. L'opció per la tributació conjunta ha d'incloure la totalitat dels membres de la unitat familiar. Si un d'ells presenta la declaració individual, els altres han d'utilitzar el mateix règim.

L'opció exercida per a un període impositiu no pot ser modificada posteriorment respecte d'aquest una vegada finalitzat el termini reglamentari de declaració.

En cas de falta de declaració, els contribuents han de tributar individualment, llevat que manifestin expressament la seva opció en el termini de deu dies a partir del requeriment de l'Administració tributària.

Article 70. Normes aplicables a la tributació conjunta.

1. Són aplicables a la tributació conjunta les regles generals de l'impost sobre determinació de la renda dels contribuents, determinació de les bases imposable i liquidable i determinació del deute tributari, amb les especialitats que es fixen en els apartats següents.

2. Els imports i els límits quantitatius establerts a efectes de la tributació individual s'han d'aplicar en una quantitat idèntica a la tributació conjunta, i no és procedent elevar-los o multiplicar-los en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

No obstant això:

1r El límit màxim de reducció de la base imposable que estableix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 46 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar individualment per cada partícip o mutualista integrat a la unitat familiar.

2n En la primera de les modalitats d'unitat familiar de l'article 68 d'aquesta Llei, el mínim personal previst amb caràcter general en l'apartat 2 de l'article 40 d'aquesta Llei s'ha d'aplicar tenint en compte les circumstàncies de cadascun dels cònjuges, amb el mínim conjunt d'1.100.000 pessetes.

3r En la segona de les modalitats d'unitat familiar de l'article 68 d'aquesta Llei, el mínim personal previst en l'apartat 2 de l'article 40 d'aquesta Llei ha de ser de 900.000, 1.000.000 i 1.200.000 o 1.500.000 pessetes, respectivament. Quan el pare i la mare convisquin junts, el mínim personal és el que preveu l'apartat 2 de l'article 40 d'aquesta Llei.

4t En cap cas no és procedent l'aplicació del mínim personal pels fills, sens perjudici de la quantitat que sigui procedent per mínim familiar.

3. En la tributació conjunta són compensables, d'acord amb les normes generals de l'impost, les pèrdues patrimonials i les bases liquidables generals negatives, efectuades i no compensades pels contribuents components de la unitat familiar en períodes impositius anteriors en què hagin tributat individualment.

4. Els mateixos conceptes determinats en tributació conjunta són compensables exclusivament, en cas de tributació individual posterior, per aquells contribuents als quals corresponguin d'acord amb les regles sobre individualització de rendes que estableix aquesta Llei.

5. Les rendes de qualsevol tipus obtingudes per les persones físiques integrades en una unitat familiar que hagin optat per la tributació conjunta han de ser gravades acumuladament.

6. Tots els membres de la unitat familiar queden sotmesos a l'impost conjuntament i solidàriament, sens perjudici del dret a prorratejar entre si el deute tributari, segons la part de renda subjecta que correspongui a cadascun d'ells.

TÍTOL VII

Règims especials

SECCIÓ 1a IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES

Article 71. *Imputació de rendes immobiliàries.*

1. En el cas dels béns immobles urbans, qualificats com a tals en l'article 62 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, no afectes a activitats econòmiques, ni generadors de rendiments del capital immobiliari, exclos l'habitatge habitual i el sòl no edificat, té la consideració de renda imputada la quantitat que resulti d'aplicar el 2 per 100 al valor cadastral, i es determina proporcionalment al nombre de dies que correspongui en cada període impositiu.

En el cas d'immobles els valors cadastrals dels quals hagin estat revisats o modificats, de conformitat amb els procediments regulats en els articles 70 i 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, la renda imputada és l'1,1 per 100 del valor cadastral.

Si en la data de meritació de l'impost els immobles a què es refereix aquest apartat no tenen valor cadastral o no ha estat notificat al titular, la base d'imputació d'aquests és el 50 per 100 d'aquell pel qual s'hagin de computar a efectes de l'impost sobre el patrimoni. En aquests casos, el percentatge és de l'1,1 per 100.

Si es tracta d'immobles en construcció i en els casos en què, per raons urbanístiques, l'immoble no sigui susceptible d'ús, no es considera cap renda.

2. Aquestes rendes s'imputen als titulars dels béns immobles d'acord amb l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.

Quan hi hagi drets reals de gaudi, la renda computable a aquests efectes al titular del dret és la que correspondria al propietari.

3. En els casos de drets d'aprofitament per torn de béns immobles, la imputació s'efectua al titular del dret real, prorratejant la base liquidable de l'impost sobre béns immobles d'acord amb la durada anual del període d'aprofitament.

Quan no es pugui determinar la base liquidable, s'ha de prendre com a base d'imputació el preu d'adquisició del dret d'aprofitament.

No és procedent la imputació de renda immobiliària als titulars de drets d'aprofitament per torn de béns immobles quan la seva durada no superi les dues setmanes l'any.

SECCIÓ 2a IMPUTACIONS EN EL RÈGIM DE TRANSPARÈNCIA FISCAL

Article 72. *Imputació de bases imposables.*

1. Els contribuents han d'imputar a la part general de la base imposable, d'acord amb el que estableix l'article 38 d'aquesta Llei, la base imposable obtinguda per les societats transparents a què es refereix l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la proporció que resulti dels estatuts socials i, si no n'hi ha, d'acord amb la seva participació en el capital social.

No obstant el que estableix l'article 75.3 de la Llei anterior, a la part de base imposable imputada que correspongui a rendiments obtinguts per la participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat resident en el territori espanyol li és aplicable el que disposa l'apartat 1 de l'article 23 d'aquesta Llei.

2. La imputació de bases imposables positives de societats en règim de transparència fiscal s'ha de fer en el període impositiu en què s'hagin aprovat els comptes anuals corresponents. Si no s'han aprovat en el termini de sis mesos des de la data de tancament de l'exercici social, s'han d'imputar al període impositiu en què venci aquest termini.

No obstant això, el contribuent pot optar per imputar-les als períodes impositius que corresponguin a les dates de tancament dels exercicis socials.

L'opció s'ha de manifestar en la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte, s'ha de mantenir durant tres anys i no pot produir com a efecte que quedin bases imposables sense computar en les declaracions dels contribuents.

Article 73. *Imputació d'altres conceptes.*

Els contribuents als quals es refereix l'article anterior tenen dret a la imputació:

a) De les deduccions i les bonificacions en la quota a les quals tinguin dret la societat. Les bases de les deduccions i bonificacions s'han d'integrar a la liquidació dels contribuents, i minorar, si s'escau, la quota segons les normes específiques d'aquest impost.

Les deduccions i les bonificacions s'han d'imputar conjuntament amb la base imposable positiva.

b) Dels pagaments fraccionats, les retencions i els ingressos a compte corresponents a la societat transparent.

c) De la quota satisfeta per la societat transparent per l'impost sobre societats, així com la quota que hagi estat imputada a aquesta societat, amb el límit a què es refereix l'article 65.c) d'aquesta Llei.

Article 74. *Individualització.*

Els conceptes previstos en aquesta secció s'han d'imputar a les persones físiques que tinguin els drets econòmics inherents a la qualitat de soci el dia de la conclusió del període impositiu de la societat transparent.

SECCIÓ 3a TRANSPARÈNCIA FISCAL INTERNACIONAL

Article 75. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.

1. Els contribuents han d'imputar la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en el territori espanyol si aquesta renda pertany a alguna de les classes que preveu l'apartat 2 d'aquest article i es compleixen les circumstàncies següents:

a) Que per si soles o conjuntament amb entitats vinculades segons el que estableix l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, o amb altres contribuents units per vincles de parentiu, incloent-hi el cònjuge, en línia directa o col·lateral, consanguïnia o per afinitat fins al segon grau inclòs, tinguin una participació igual o superior al 50 per 100 en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en el territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social de l'entitat.

La participació que tinguin les entitats vinculades no residents es computa per l'import de la participació indirecta que determini en les persones o les entitats vinculades residents en el territori espanyol.

L'import de la renda positiva que s'ha d'incloure es determina proporcionalment a la participació en els resultats i, si hi manca, a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot de l'entitat.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en el territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes que preveu l'apartat 2, per raó d'un gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'impost sobre societats, sigui inferior al 75 per 100 del que s'hauria correspost d'acord amb les normes de l'impost esmentat.

2. Només s'ha d'imputar la renda positiva que provingui de cadascuna de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguin sobre aquests béns, llevat que siguin afectes a una activitat empresarial d'acord amb el que disposa l'article 27 d'aquesta Llei o cedits en ús a entitats no residents, que pertanyin al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes que preveuen els apartats 1 i 2 de l'article 23 d'aquesta Llei.

No s'entén inclosa en aquesta lletra la renda positiva que procedeixi dels actius financers següents:

a') Els que es tinguin per donar compliment a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

b') Els que incorporin drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establertes com a conseqüència de l'exercici d'activitats empresarials.

c') Els que es tinguin com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

d') Els que tinguin entitats de crèdit i companyies d'assegurances com a conseqüència de l'exercici de les seves activitats empresarials, sens perjudici del que estableix la lletra c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entén que procedeix de l'exercici d'activitats creditícies i financeres a què es refereix la lletra c), quan el cedent i el cessionari pertanyin a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç i els ingressos del cessionari procedeixin, com a mínim el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de serveis, excepte els relacionats directament amb activitats d'exportació, efectuades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en el territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, quan determinin despeses fiscalment deduïbles en les persones residents esmentades.

No s'ha d'incloure la renda positiva quan més del 50 per 100 dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de serveis, excepte els relacionats directament amb activitats d'exportació, efectuades per l'entitat no resident procedeixin d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

d) Transmissions dels béns i els drets referits en les lletres a) i b) que generin guanys i pèrdues patrimonials.

No s'han d'incloure les rendes previstes en els apartats a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident quan procedeixin o derivin d'entitats en les quals participi, directament o indirectament, en més del 5 per 100, quan es compleixin els dos requisits següents:

a') Que l'entitat no resident dirigeixi i gestioni les participacions mitjançant la corresponent organització de mitjans materials i personals.

b') Que els ingressos de les entitats de les quals s'obtinguin les rendes procedeixin, com a mínim el 85 per 100, de l'exercici d'activitats empresarials.

A aquests efectes, s'entén que procedeixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes previstes en les lletres a), b) i d) que tinguin l'origen en entitats que compleixin el requisit de la lletra b') anterior i estiguin participades, directament o indirectament, en més del 5 per 100 per l'entitat no resident.

3. No es poden imputar les rendes previstes en les lletres a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports sigui inferior al 15 per 100 de la renda total o al 4 per 100 dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits establerts en el paràgraf anterior es poden referir a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en el territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

En cap cas no es pot imputar una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

No es pot imputar a la base imposable del contribuent l'impost o els impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre societats satisfet efectivament per la societat no resident per la part de renda a incloure.

Les rendes positives de cadascuna de les fonts esmentades a l'apartat 2 s'han d'imputar a la part general de la base imposable, d'acord amb el que estableix l'article 38 d'aquesta Llei.

4. Estan obligats a la imputació corresponent els contribuents compresos en la lletra a) de l'apartat 1 que participin o bé directament en l'entitat no resident o bé indirectament per mitjà d'una altra o unes altres entitats no residents. En aquest últim cas, l'import de la renda positiva és el corresponent a la participació indirecta.

5. La imputació s'ha de fer en el període impositiu que compregui el dia en què l'entitat no resident en el territori espanyol hagi conclòs el seu exercici social que, a aquests efectes, no es pot entendre d'una durada superior a dotze mesos, llevat que el contribuent opti per fer aquesta inclusió en el període impositiu que compregui el dia en què s'aprovin els comptes correspo-

nents a aquest exercici, sempre que no hagin transcorregut més de sis mesos a comptar de la data de conclusió de l'exercici.

L'opció s'ha de manifestar en la primera declaració de l'impost en què hagi de tenir efecte i s'ha de mantenir durant tres anys.

6. L'import de la renda positiva a imputar en la base imposable s'ha de calcular d'acord amb els principis i els criteris que estableix la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i les disposicions restants relatives a l'impost sobre societats per a la determinació de la base imposable. S'entén per renda total l'import de la base imposable que resulti d'aplicar aquests mateixos criteris i principis.

A aquests efectes, s'ha d'utilitzar el tipus de canvi vigent en el tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en el territori espanyol.

7. No s'han d'imputar els dividendes o les participacions en beneficis en la part que correspongui a la renda positiva que hagi estat imputada. El mateix tractament s'ha d'aplicar als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves, cal atènyer-se a la designació que contingui l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a aquestes reserves.

Una mateixa renda positiva només pot ser objecte d'imputació una sola vegada, sigui quina sigui la forma i l'entitat en què es manifesti.

8. És deduïble de la quota líquida l'impost o el gravamen satisfet efectivament a l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o les participacions en beneficis, sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o del territori de què es tracti, en la part que correspongui a la renda positiva inclosa en la base imposable.

Aquesta deducció s'ha de practicar encara que els impostos corresponguin a períodes impositius diferents a aquell en què s'hagi fet la inclusió.

En cap cas no es poden deduir els impostos satisfets en països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals.

Aquesta deducció no pot ser superior a la quota íntegra que a Espanya correspondria pagar per la renda positiva imputada a la base imposable.

9. Per calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, es fan servir les regles contingudes en la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 35 d'aquesta Llei, en relació amb la renda positiva imputada a la base imposable. Els beneficis socials a què es refereix el precepte esmentat són els corresponents a la renda positiva imputada.

10. Els contribuents als quals sigui aplicable el que preveu aquest article han de presentar juntament amb la declaració per l'impost sobre la renda de les persones físiques les dades següents relatives a l'entitat no resident en el territori espanyol:

- a) Nom o raó social i lloc del domicili social.
- b) Relació d'administradors.
- c) Balanç i compte de pèrdues i guanys.
- d) Import de les rendes positives que hagin de ser imputades.
- e) Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que hagi de ser imputada.

11. Quan l'entitat participada sigui resident de països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals, es considera que:

- a) Es compleix la circumstància que estableix la lletra b) de l'apartat 1.
- b) La renda obtinguda per l'entitat participada procedeix de les fonts de renda a què es refereix l'apartat 2.

c) La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per 100 del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions contingudes en les lletres anteriors admeten una prova en contra.

Les presumpcions que contenen les lletres anteriors no s'apliquen quan l'entitat participada consolidi els seus comptes, d'acord amb el que disposa l'article 42 del Codi de comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

12. El que disposa aquest article s'entén sens perjudici del que estableixin els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 2 d'aquesta Llei.

SECCIÓ 4a DRETS D'IMATGE

Article 76. *Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.*

1. Els contribuents han d'imputar a la seva base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques la quantitat a què es refereix l'apartat 3 quan concorrin les circumstàncies següents:

a) Que hagin cedit el dret a l'explotació de la seva imatge o n'hagin consentit o autoritzat la utilització a una altra persona o entitat, resident o no resident. A efectes del que disposa aquesta lletra, és indiferent que la cessió, el consentiment o l'autorització hagi tingut lloc quan la persona física no era contribuent.

b) Que prestin els seus serveis a una persona o una entitat en l'àmbit d'una relació laboral.

c) Que la persona o l'entitat amb la qual el contribuent mantingui la relació laboral, o qualsevol altra persona o entitat vinculada amb aquestes en els termes de l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, hagi obtingut, mitjançant actes concertats amb persones o entitats residents o no residents, la cessió del dret a l'explotació o el consentiment o l'autorització per a la utilització de la imatge de la persona física.

2. La imputació a què es refereix l'apartat anterior no és procedent quan els rendiments del treball obtinguts en el període impositiu per la persona física a què es refereix el paràgraf primer de l'apartat anterior en virtut de la relació laboral no siguin inferiors al 85 per 100 de la suma d'aquests rendiments més la contraprestació total a càrrec de la persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat anterior pels actes que s'hi assenyalen.

3. La quantitat a imputar és el valor de la contraprestació que hagi satisfet abans de la contractació dels serveis laborals de la persona física o que hagi de satisfer la persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 pels actes que s'hi assenyalen. Aquesta quantitat s'ha d'incrementar en l'import de l'ingrés a compte a què es refereix l'apartat 9 i s'ha de minorar en el valor de la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la cessió, el consentiment o l'autorització a què es refereix la lletra a) de l'apartat 1, sempre que s'hagi obtingut en un període impositiu en què la persona física titular de la imatge sigui contribuent per aquest impost.

4. 1r Si és procedent la imputació, és deduïble de la quota íntegra de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a la persona a qui es refereix el paràgraf primer de l'apartat 1:

a) L'impost o els impostos d'una naturalesa idèntica o similar a la de l'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a l'estranger per la persona o l'entitat no resident primera cessionària,

correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantitat que ha d'incloure en la seva base imposable.

b) L'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre societats que, satisfet a Espanya per la persona o l'entitat resident primera cessionària, correspongui a la part de la renda neta derivada de la quantitat que ha d'incloure en la seva base imposable.

c) L'impost o el gravamen satisfet efectivament a l'estranger per raó de la distribució dels dividends o les participacions en beneficis distribuïts per la primera cessionària, sigui conforme a un conveni per evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracti, en la part que correspongui a la quantitat inclosa en la base imposable.

d) L'impost satisfet a Espanya, quan la persona física no sigui resident, que correspongui a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seva imatge o del consentiment o l'autorització per a la seva utilització.

e) L'impost o els impostos de naturalesa idèntica o similar a l'impost sobre la renda de les persones físiques satisfet a l'estranger, que correspongui a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret en l'explotació de la seva imatge o del consentiment o l'autorització per a la seva utilització.

2n Aquestes deduccions s'han de practicar encara que els impostos correspongui a períodes impositius diferents a aquell en què s'hagi efectuat la imputació.

En cap cas no es poden deduir els impostos satisfets en països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals.

Aquestes deduccions no poden excedir, en conjunt, de la quota íntegra que correspongui satisfer a Espanya per la renda imputada a la base imposable.

5. 1r La imputació, l'ha de fer la persona física en el període impositiu que correspongui a la data en què la persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 s'efectuï el pagament o satisfaci la contraprestació acordada, llevat que per aquest període impositiu la persona física no sigui contribuent per aquest impost, cas en què la inclusió s'ha d'efectuar el primer o l'últim període impositiu pel qual hagi de tributar per aquest impost, segons els casos.

2n La imputació s'ha d'efectuar en la part general de la base imposable, d'acord amb el que estableix l'article 38 d'aquesta Llei.

3r A aquests efectes s'utilitza el tipus de canvi vigent el dia del pagament o la satisfacció de la contraprestació acordada per la persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1.

6. 1r No s'han d'imputar en l'impost personal dels socis de la primera cessionària els dividends o les participacions en beneficis distribuïts per aquesta en la part que correspongui a la quantitat que hagi estat imputada per la persona física a què es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1. El mateix tractament s'ha d'aplicar als dividends a compte.

En cas de distribució de reserves, cal atènyer-se a la designació que contingui l'acord social, i s'entenen aplicades les últimes quantitats abonades a aquestes reserves.

2n Els dividends o les participacions a què es refereix el número 1 anterior no donen dret a la deducció per doble imposició de dividends ni a la deducció per doble imposició internacional.

3r Una mateixa quantitat només pot ser objecte d'imputació una sola vegada, sigui quina sigui la forma i la persona o l'entitat en què es manifesti.

7. Quan sigui procedent la imputació a què es refereixen l'apartat 1 i la cessió, el consentiment o l'auto-

rització a què fa referència la lletra a) de l'apartat esmentat s'hagi produït a favor d'una societat sotmesa al règim de transparència per aplicació del que disposa la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, i aquesta, al seu torn, hagi efectuat la cessió, el consentiment o l'autorització a la persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) d'aquest apartat:

a) No té la consideració d'ingrés fiscalment computable en la societat transparent el valor de la contraprestació que hagi de satisfer la persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 pels actes que s'hi assenyalen.

b) No té la consideració de despesa fiscalment deduïble en la societat transparent la contraprestació satisfeta a la persona física a la qual es refereix el primer paràgraf de l'apartat 1.

8. El que preveuen els apartats anteriors d'aquest article s'entén sens perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern i l'article 4 d'aquesta Llei.

9. Quan sigui procedent la imputació a què es refereix l'apartat 1, la persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat esmentat ha de fer un ingrés a compte de les contraprestacions satisfetes en metàl·lic o en espècie a persones o entitats no residents pels actes que s'hi assenyalen.

Si la contraprestació és en espècie, la valoració s'ha de fer d'acord amb el que disposa l'article 44 d'aquesta Llei, i l'ingrés s'ha de fer a compte sobre el valor esmentat.

La persona o l'entitat a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 ha de presentar la declaració de l'ingrés a compte en la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda. En el moment de presentar la declaració ha de determinar-ne l'import i efectuar l'ingrés en el Tresor.

El tipus d'ingrés a compte s'ha de regular per reglament.

TÍTOL VIII

Institucions d'inversió col·lectiva

Article 77. *Tributació dels socis o els partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Els contribuents que siguin socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva que regula la Llei 46/-1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, han d'imputar a la part general o especial de la base imposable, de conformitat amb el que estableixen les normes d'aquesta Llei, les rendes següents:

a) El guany o la pèrdua patrimonial obtinguda com a conseqüència de la transmissió de les accions o les participacions o del reembossament d'aquestes últimes. Quan hi hagi valors homogenis, es considera que els transmesos o reemborsats pel contribuent són aquells que hagi adquirit en primer lloc.

b) Els resultats distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que en cap cas no donen dret a la deducció per doble imposició dels dividends a què es refereix l'article 66 d'aquesta Llei.

No obstant això, és procedent l'aplicació d'aquesta deducció respecte dels dividends que procedeixen de societats d'inversió mobiliària o immobiliària a les quals sigui aplicable el tipus general de gravamen que estableix l'article 26 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 78. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals.

1. Els contribuents que participin en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals han d'imputar a la part general de la base imposable, d'acord amb el que disposa l'article 38 d'aquesta Llei, la diferència positiva entre el valor liquidatiu de la participació el dia de tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat imputada es considera el major valor d'adquisició.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'imputen i minoren el valor d'adquisició de la participació. Aquests beneficis no donen dret a deducció per doble imposició.

3. Llevat que hi hagi una prova en contra, es considera que la diferència a què es refereix l'apartat 1 és el 15 per 100 del valor d'adquisició de l'acció o la participació.

TÍTOL IX

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Declaracions

Article 79. Obligació de declarar.

1. Els contribuents estan obligats a presentar i a subscriure la declaració per aquest impost, amb els límits i les condicions que s'estableixin per reglament.

2. No obstant això, sens perjudici del que estableix l'article 81 d'aquesta Llei, no han de declarar els contribuents que obtinguin rendes procedents exclusivament de les fonts següents:

a) Rendiments del treball, amb el límit de 3.500.000 pessetes brutes anuals en tributació individual o conjunta.

b) Rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit de 250.000 pessetes anuals.

c) Rendes immobiliàries imputades a què es refereix l'article 71, amb el límit que s'estableixi per reglament.

3. El límit a què es refereix la lletra a) de l'apartat 2 anterior, és d'1.250.000 pessetes per als contribuents que percebin rendiments del treball procedents de més d'un pagador i per a aquells que percebin pensions compensatòries rebudes del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les que disposa l'article 7, lletra k) d'aquesta Llei.

4. Estan obligats a declarar en tot cas els contribuents que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per doble imposició internacional o que facin aportacions a plans de pensions o mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable, en les condicions que s'estableixin per reglament.

5. Els models de declaració, els ha d'aprovar el ministre d'Economia i Hisenda, que ha d'establir la forma i els terminis de presentació, així com els supòsits i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

6. El ministre d'Economia i Hisenda pot aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració.

La declaració s'ha de fer en la forma, els terminis i els impresos que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

Els contribuents han d'emplenar totes les dades que els afectin contingudes en les declaracions, adjuntar-hi els documents i els justificants que s'estableixin i presentar-los en els llocs que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

7. Els successors del causant queden obligats a complir les obligacions tributàries pendents per aquest impost, amb exclusió de les sancions, de conformitat amb l'article 89.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

8. Quan els contribuents no tinguin l'obligació de declarar, les administracions públiques no poden exigir l'aportació de declaracions per aquest impost per obtenir subvencions o qualsevol prestació pública, ni condicionar-les de cap manera a la presentació d'aquestes declaracions.

9. La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar el que estableixen els apartats anteriors.

Article 80. Autoliquidació.

1. Els contribuents que estiguin obligats a declarar per aquest impost, a l'hora de presentar la declaració han de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, la forma i els terminis que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

2. L'ingrés de l'import que resulti de l'autoliquidació es pot fraccionar en la forma que es determini per reglament.

3. El pagament del deute tributari es pot fer mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits en l'Inventari general de béns mobles o en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

4. Els successors del causant estan obligats a complir les obligacions tributàries pendents per aquest impost, llevat de les sancions, de conformitat amb l'article 89.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

5. En el cas que preveu l'article 14.4 d'aquesta Llei, els successors del causant poden sol·licitar a l'Administració tributària el fraccionament de la part del deute tributari corresponent a les rendes a què es refereix el precepte esmentat, calculada aplicant el tipus que regula l'article 67.2 d'aquesta Llei.

La sol·licitud s'ha de formular dins el termini reglamentari de declaració relatiu al període impositiu de la defunció i es concedeix en funció dels períodes impositius als quals correspondria imputar aquestes rendes en cas que no s'hagués produït la defunció amb el límit màxim de quatre anys en les condicions que es determinin per reglament.

Article 81. Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.

1. Els contribuents que no hagin de presentar la declaració per aquest impost, d'acord amb l'article 79.2 d'aquesta Llei, i que hagin suportat retencions i ingressos a compte i hagin efectuat pagaments fraccionats superiors a la quota líquida total minorada en l'import de les deduccions per doble imposició de dividendes i internacional poden adreçar una comunicació a l'Administració tributària en què sol·licitin la devolució de la quantitat que sigui procedent.

A aquests efectes, l'Administració tributària pot requerir als contribuents la presentació d'una comunicació i

la informació i els documents que siguin necessaris per a la devolució.

2. Els models de comunicació han de ser aprovats pel president de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el qual ha d'establir el termini i el lloc de la seva presentació. Així mateix, ha de determinar els supòsits i les condicions de presentació de les comunicacions per mitjans telemàtics i els casos en què les dades comunicades s'entenen subsistents per a anys successius, si el contribuïent no comunica que han variat.

3. L'Administració tributària, tenint en compte, si s'escau, la comunicació rebuda i les dades i els antecedents que constin en poder seu, ha d'efectuar, si és procedent, la devolució que resulti al contribuïent. A efectes merament informatius, s'ha de comunicar als contribuïents el resultat dels càlculs efectuats, pels mitjans que s'estableixin per reglament.

Rebuda la devolució o, si s'escau, transcorregut el termini per dur-la a terme, els contribuïents poden sol·licitar, dins el termini dels tres mesos següents, que l'Administració efectui una liquidació provisional, d'acord amb el que disposen l'apartat 2 de l'article 84 d'aquesta Llei i la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària. La notificació no pot implicar cap obligació a càrrec del contribuïent diferent a la restitució del que s'hagi tornat prèviament més l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.b) de la Llei general tributària. També queden subjectes a aquest mateix règim els contribuïents que hagin obtingut devolucions superiors a les que els corresponguin.

4. El procediment, així com el termini i la forma de pagament de la devolució a què es refereix aquest article, s'ha de determinar per reglament.

Si una vegada transcorregut el termini per fer la devolució no se n'ha ordenat el pagament per una causa imputable a l'Administració tributària, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data en què se n'ordeni el pagament, sense necessitat que el contribuïent ho reclami.

5. No obstant això, l'Administració tributària ha de procedir a determinar les quotes a què es refereix l'article 64 d'aquesta Llei, als únics efectes de donar compliment al que estableix l'article 3.b) 2n de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.

CAPÍTOL II

Pagaments a compte

Article 82. *Obligació de fer pagaments a compte.*

1. En l'impost sobre la renda de les persones físiques, els pagaments a compte que, en tot cas, tenen la consideració de deute tributari, poden consistir en:

- a) Retencions.
- b) Ingressos a compte.
- c) Pagaments fraccionats.

2. Les entitats i les persones jurídiques, incloent-hi les entitats en atribució de rendes, que satisfacin o abonin rendes subjectes a aquest impost, estan obligades a fer la retenció i l'ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al percepció, en la quantitat que es determini per reglament i a ingressar-ne l'import al Tresor en els casos i en la forma que s'estableixin. Estan subjectes a aquestes mateixes obligacions els con-

tribuïents per aquest impost que exerceixin activitats econòmiques respecte de les rendes que satisfacin o abonin en l'exercici d'aquestes activitats, així com les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol, que hi operin mitjançant un establiment permanent, o sense cap establiment permanent respecte dels rendiments del treball que satisfacin, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o a ingrés a compte que constitueixin una despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es refereix l'apartat 2 de l'article 23 de la Llei 41/1998, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaci o aboni rendiments del treball a contribuïents que prestin els seus serveis en una entitat resident vinculada amb aquella en els termes que preveu l'article 16 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, o en un establiment permanent que radiqui en el territori espanyol, l'entitat o l'establiment permanent en què presti els seus serveis el contribuïent, ha d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

3. No se sotmeten a retenció els rendiments derivats de les lletres del Tresor i de la transmissió, el bescanvi o l'amortització dels valors de deute públic que abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no estaven subjectes a retenció. Per reglament, es poden exceptuar de la retenció o de l'ingrés rendes a compte determinades.

4. En tot cas, els subjectes obligats a retenir o a ingressar a compte assumeixen l'obligació d'efectuar l'ingrés al Tresor; si bé l'incompliment d'aquella obligació no pot excusar-los d'aquesta.

5. El percepció de rendes sobre les quals s'hagi de retenir a compte d'aquest impost ha de computar aquelles rendes per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'hagi fet o ho hagi estat per un import inferior al degut, per una causa imputable al retenidor o obligat a ingressar a compte, el percepció ha de deduir de la quota la quantitat que havia d'haver estat retinguda.

En el cas de retribucions establertes legalment que hagin estat satisfetes pel sector públic, el percepció només pot deduir les quantitats retingudes efectivament.

Quan no es pugui provar la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària pot computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada restada d'aquesta la retenció procedent, doni la percebuda efectivament. En aquest cas s'ha de deduir de la quota com a retenció a compte la diferència entre el que s'hagi percebut realment i l'import íntegre.

6. Quan hi hagi l'obligació d'ingressar a compte, es considera que aquest ingrés ha estat efectuat. El contribuïent ha d'incloure a la base imposable la valoració de la retribució en espècie, d'acord amb les normes que preveu aquesta Llei i l'ingrés a compte, llevat que li hagi estat repercutit.

7. Els contribuïents que exerceixin activitats econòmiques estan obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i a autoliquidar-ne i ingressar-ne l'import en les condicions que es determinin per reglament.

Per reglament, es poden exceptuar d'aquesta obligació els contribuïents els ingressos dels quals hagin estat subjectes a retenció o a ingrés a compte en el percentatge que es fixi a aquest efecte.

El pagament fraccionat corresponent a les entitats en règim d'atribució de rendes, que exerceixin activitats econòmiques, l'ha d'efectuar cadascun dels socis, els hereus, els comuns o els partícips, als quals sigui procedent atribuir rendes d'aquesta naturalesa, proporcionalment a la seva participació en el benefici de l'entitat.

Article 83. Import màxim dels pagaments a compte.

1. Les retencions i els ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions i havens passius, s'han de fixar per reglament prenent com a referència l'import que resultaria d'aplicar a les tarifes la base de la retenció o l'ingrés a compte.

En rendiments del treball diferents dels anteriors, el percentatge de retenció o l'ingrés a compte no pot superar el 40 per 100.

2. Els percentatges de les retencions i els ingressos a compte que es fixin per reglament sobre els rendiments del capital no poden superar el 25 per 100.

3. Els percentatges de les retencions i els ingressos a compte que es fixin per reglament sobre els rendiments derivats d'activitats econòmiques no poden superar el 20 per 100.

4. Els percentatges de les retencions i els ingressos a compte que es fixin per reglament sobre els guanys patrimonials no poden superar el 20 per 100.

5. Els percentatges que es fixin per reglament dels pagaments fraccionats que hagin de fer els contribuents que exerceixin activitats econòmiques no poden superar els límits següents:

a) Quan es calculin d'acord amb els rendiments nets de l'activitat, el 20 per 100.

b) Quan es calculin d'acord amb el volum d'ingressos o les vendes de l'activitat, el 5 per 100.

CAPÍTOL III**Liquidacions provisionals****Article 84. Liquidació provisional.**

1. Els òrgans de gestió tributària poden girar la liquidació provisional que sigui procedent de conformitat amb el que disposa l'article 123 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

2. No obstant el que disposa l'article 81.3 d'aquesta Llei, als contribuents que no hagin de presentar declaració, d'acord amb l'article 79.2 d'aquesta Llei, només se'ls ha de practicar la liquidació provisional d'ofici a què es refereix l'apartat anterior en els casos següents:

a) Quan les dades facilitades pel contribuent al pagador de rendiments del treball siguin falses, incorrectes o inexactes, i se li hagin practicat, com a conseqüència, unes retencions inferiors a les que haurien estat procedents.

Per fer aquesta liquidació provisional només es computen les retencions que derivin de les dades facilitades pel contribuent al pagador.

b) Quan, sense que tingui lloc el que preveu la lletra anterior, la comunicació que estableix l'article 81 d'aquesta Llei contingui dades falses, incorrectes o inexactes o s'hi hagi omès alguna de les dades que hi hagin de figurar.

3. A les liquidacions provisionals a què es refereix el paràgraf segon de l'article 81.3 d'aquesta Llei, no els és aplicable el que estableix l'article 123.3 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

4. El que disposen els apartats anteriors s'entén sens perjudici de la comprovació i la investigació posterior que pugui fer l'Administració tributària.

Article 85. Devolució d'ofici a contribuents obligats a declarar.

1. Quan la suma de les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats sigui superior a

l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària ha de procedir, si s'escau, a fer la liquidació provisional dins els sis mesos següents a la finalització del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració hagi estat presentada fora de termini, els sis mesos a què es refereix el paràgraf anterior es computen des de la data de la presentació de la declaració.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si s'escau, de la liquidació provisional sigui inferior a la suma de les quantitats retingudes efectivament i els pagaments a compte efectuats, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre aquesta quota, sens perjudici de fer les liquidacions ulteriors, provisionals o definitives, que siguin procedents.

3. Si la liquidació provisional no s'ha efectuat en el termini establert en l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària ha de procedir a tornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sens perjudici de fer les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que siguin procedents.

4. Transcorregut el termini que estableix l'apartat 1 d'aquest article sense que s'hagi ordenat el pagament de la devolució per una causa no imputable al contribuent, s'ha d'aplicar a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 58.2.c) de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, des de l'endemà de la finalització d'aquest termini i fins a la data en què se n'ordeni el pagament, sense necessitat que el contribuent ho reclami.

5. S'ha de determinar per reglament el procediment i la forma de pagament de la devolució d'ofici a què es refereix aquest article.

CAPÍTOL IV**Obligacions formals****Article 86. Obligacions formals dels contribuents.**

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques estan obligats a conservar, durant el termini de prescripció, els justificants i els documents acreditatius de les operacions, les rendes, les despeses, els ingressos, les reduccions i les deduccions de qualsevol mena que hagin de constar en les seves declaracions.

2. A efectes d'aquesta Llei, els contribuents que exerceixin activitats empresarials el rendiment de les quals es determini en règim d'estimació directa estan obligats a portar una comptabilitat ajustada al que estableix el Codi de comerç.

No obstant això, per reglament es poden exceptuar d'aquesta obligació els contribuents l'activitat empresarial dels quals no tingui caràcter mercantil d'acord amb el Codi de comerç, i els contribuents que determinin el seu rendiment net per la modalitat simplificada del règim d'estimació directa.

3. Així mateix, els contribuents d'aquest impost estan obligats a portar, en la forma que determini el ministre d'Economia i Hisenda, els llibres o els registres que s'estableixin per reglament.

4. Per reglament es poden establir obligacions específiques d'informació de caràcter patrimonial, simultànies a la presentació de la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre el patrimoni, destinades al control de les rendes o de la utilització de determinats béns i drets dels contribuents.

Article 87. Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a efectuar ingressos a compte i altres obligacions formals.

1. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar, en els terminis, la forma i els llocs que s'estableixin per reglament, declaració de les quantitats retingudes o pagaments a compte efectuats, o la declaració negativa quan no hagi estat procedent efectuar-los. Així mateix, ha de presentar un resum anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determini per reglament.

El subjecte obligat a retenir i efectuar ingressos a compte està obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que es determini per reglament, el certificat acreditatiu de les retencions o els ingressos efectuats a compte.

Els models de declaració corresponents, els ha d'aprovar el ministre d'Economia i Hisenda.

2. Es poden establir per reglament les obligacions de subministrament d'informació per a les persones i les entitats que desenvolupin o es trobin en les operacions o en les situacions següents:

a) Per a les entitats prestadores, en relació amb els préstecs hipotecaris concedits per a l'adquisició d'habitatges.

b) Per a les entitats que abonin rendiments del treball o del capital no sotmeses a retenció.

c) Per a les entitats i les persones jurídiques que satisfacin premis, encara que tinguin la consideració de rendes exemptes a efectes de l'impost.

d) Per a les entitats perceptores de donatius que donin dret a deducció per aquest impost, en relació amb la identitat dels donants, així com els imports rebuts, quan aquests hagin sol·licitat el certificat acreditatiu de la donació a efectes de la declaració per aquest impost.

e) Per a l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat, les comunitats autònomes, la Creu Roja i l'Organització Nacional de Cecs, respecte als premis que satisfacin exempts de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

TÍTOL X

Responsabilitat patrimonial i règim sancionador

Article 88. Responsabilitat patrimonial del contribuent.

Els deutes tributaris per l'impost sobre la renda de les persones físiques tenen la mateixa consideració que els referits a l'article 1365 del Codi civil i, consegüentment, els béns de guanys responen directament davant la Hisenda pública per aquests deutes, contrets per un dels cònjuges, sens perjudici del que disposa l'apartat 6 de l'article 70 d'aquesta Llei per al cas de tributació conjunta.

Article 89. Infraccions i sancions.

1. Les infraccions tributàries en aquest impost es qualifiquen i se sancionen d'acord amb el que estableix la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, sens perjudici de les especialitats que disposa aquesta Llei.

2. Constitueix infracció simple efectuar de manera incorrecta les comunicacions que estableix l'article 81 d'aquesta Llei.

3. Constitueix infracció greu deixar de comunicar o comunicar al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingressos a compte dades falses, incorrectes o inexac-

tes que determinin retencions o ingressos a compte inferiors als que siguin procedents.

Aquesta infracció se sanciona amb una multa pecuniària proporcional del 50 al 150 per 100 de la diferència entre la retenció o l'ingrés a compte procedent i l'efectuada efectivament com a conseqüència de l'aplicació d'aquestes dades; la sanció no pot ser inferior a 10.000 pessetes.

Els contribuents han de comunicar al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingressos a compte del qual siguin perceptors, les circumstàncies determinants per al càlcul de la retenció o l'ingrés a compte que sigui procedent, en els termes que s'estableixin per reglament.

TÍTOL XI

Ordre jurisdiccional

Article 90. Ordre jurisdiccional.

La jurisdicció contenciosa administrativa, amb l'exhauriment previ de la via econòmica administrativa, és l'única competent per dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se suscitin entre l'Administració tributària i els contribuents, retenidors i altres obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es refereix aquesta Llei.

Disposició addicional primera. Retribucions en espècie.

No tenen la consideració de retribucions en espècie, els préstecs amb un tipus d'interès inferior al legal del diner concertats abans de l'1 de gener de 1992 i el principal dels quals hagi estat posat a disposició del prestatari també abans d'aquesta data.

Disposició addicional segona. Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació després d'una reducció de capital.

1. Quan abans de la transmissió de valors o participacions no admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols s'hagi produït una reducció del capital instrumentada mitjançant una disminució del valor nominal que no afecti de la mateixa manera tots els valors o les participacions en circulació del contribuent, s'han d'aplicar les regles que estableix la secció 4a del capítol I del títol II d'aquesta Llei, amb les especialitats següents:

1r Es considera valor de transmissió el que correspondria d'acord amb el valor nominal que resulti de l'aplicació del que disposa l'article 31, apartat 3, lletra a), d'aquesta Llei.

2n En cas que el contribuent no hagi transmès tots els seus valors o les seves participacions, la diferència positiva entre el valor de transmissió corresponent al valor nominal dels valors o les participacions transmesos efectivament i el valor de transmissió, a què es refereix el paràgraf anterior, s'ha de minorar del valor d'adquisició dels altres valors o participacions homogenis, fins a la seva anul·lació. L'excés que pugui resultar tributa com a guany patrimonial.

2. Les normes que preveu l'apartat anterior són aplicables en el supòsit de transmissions de valors o participacions en el capital de societats transparents.

Disposició addicional tercera. Agència Estatal d'Administració Tributària.

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària és una entitat de dret públic, amb personalitat jurídica i

patrimoni propis, que actua amb autonomia de gestió i plena capacitat jurídica, pública i privada, en el compliment de les seves finalitats.

2. L'Agència es regeix, per a la seva actuació i el seu funcionament, pel que disposa l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1991, pel seu Estatut orgànic i per l'altra normativa específica.

Disposició addicional quarta. *Informació per mitjans telemàtics.*

Amb l'autorització prèvia dels interessats, i en els termes i amb les garanties que s'estableixin mitjançant ordre del ministre d'Economia i Hisenda, la informació de caràcter tributari que requereixin les administracions públiques per a l'exercici de les seves funcions pot ser subministrada directament per l'Agència Estatal d'Administració Tributària per mitjans informàtics o telemàtics, en el marc de col·laboració que s'estableixi. Així mateix, en l'ordre esmentada es pot regular el subministrament d'informació en els casos que estableix l'article 113.1 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

En la mesura que, per mitjà del marc indicat de col·laboració, les administracions públiques puguin disposar d'aquestes informacions no s'exigeix als interessats que aportin individualment certificats expedits per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, ni la presentació, en original, còpia o certificat, de les seves declaracions tributàries.

Disposició addicional cinquena. *Captació de dades.*

El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de l'Agència de Protecció de Dades on sigui procedent, ha de proposar al Govern les mesures necessàries per assegurar la captació de dades que constin en qualsevol classe de registre públic o de les administracions públiques, que siguin necessàries per a la gestió i el control de l'impost.

Disposició addicional sisena. *Recurs de Cambra Permanent.*

L'exacció del Recurs de Cambra Permanent a què es refereix la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, s'ha de girar sobre els rendiments compresos en la secció 3a del capítol I del títol II d'aquesta Llei, quan derivin d'activitats incloses en l'article 6 de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.

Disposició addicional setena. *Remissions normatives de la Llei de l'impost sobre societats.*

Les referències de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'entenen fetes als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional vuitena. *Remissions normatives de la Llei de regulació dels plans i els fons de pensions.*

Les referències de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'entenen fetes als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional novena. *Remissions normatives de la Llei de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.*

Les referències a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries, s'entenen fetes als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. *Remissions normatives de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

Les referències de la Llei 30/1995, en 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'entenen fetes als preceptes corresponents d'aquesta Llei.

Disposició addicional onzena. *Modificació del règim transitori d'acomodació dels compromisos per pensions.*

Primera. Es fa una nova redacció de l'apartat 5 de la disposició transitòria quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que queda redactat en els termes següents:

«Els empresaris o les institucions emparades en aquest règim transitori que hagin instrumentat els compromisos per pensions amb els seus treballadors i integrat els seus recursos en un pla de pensions, han d'instrumentar les obligacions contretes respecte als jubilats o els beneficiaris abans de la formalització d'aquest pla, o bé per mitjà d'aquest o bé per mitjà d'una assegurança col·lectiva.

En cas que integrin aquests beneficiaris en el pla de pensions, són admissibles aportacions posteriors per a la cobertura adequada de les prestacions causades, sempre que s'incorporin en el pla de reequilibri corresponent i que aquest s'ajusti a la legislació que li sigui aplicable.

Les contribucions i les primes de contracte d'assegurança satisfetes per afrontar aquestes prestacions causades no requereixen la imputació fiscal dels beneficiaris esmentats, i han de ser objecte de deducció en l'impost personal del promotor en els termes que estableix l'apartat 1 de la disposició transitòria setzena.

El règim fiscal previst en aquest apartat també és aplicable a les primes de contractes d'assegurança satisfetes per a la cobertura de prestacions causades respecte als jubilats o els beneficiaris emparades en aquest règim transitori, encara que els empresaris o les institucions no hagin instrumentat els compromisos per pensions amb els seus treballadors en actiu per mitjà d'un pla de pensions, llevat que les empreses o les entitats s'acullin a l'excepció que preveu l'apartat 2 de la disposició transitòria catorzena.»

Segona. S'afegeix un nou paràgraf a l'apartat primer de la disposició transitòria setzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, amb la redacció següent:

«El règim fiscal que estableix aquest apartat és aplicable en relació amb les contribucions efectuades per les empreses a mutualitats de previsió

social formalitzades per mitjà de contractes d'assegurança o reglaments de prestacions de les mutualitats que reuneixin els requisits que preveuen l'article 46 de la Llei 40/1998, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i altres normes tributàries, efectuades per donar compliment al que estableixen les disposicions transitòries catorzena i quinzena d'aquesta Llei, sempre que aquestes contribucions corresponguin a drets per serveis passats reconeguts d'acord amb els límits que estableix per als plans de pensions la disposició transitòria quinzena, apartat quart, i el seu desplegament reglamentari.»

Disposició addicional dotzena. *Taula de retencions sobre rendiments del treball i pagaments fraccionats sobre rendiments d'activitats econòmiques en estimació objectiva.*

1. Abans del 15 de gener de 1999, el Govern ha d'aprovar les taules de retencions aplicables en l'exercici de 1999 als rendiments del treball, tenint en compte la tarifa i les circumstàncies personals i familiars del perceptor.

2. El Govern ha d'adaptar els pagaments fraccionats a càrrec dels contribuents acollits al règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb una reducció màxima del 25 per cent.

Disposició addicional tretzena. *Modificació de l'impost sobre primes d'assegurances.*

S'afegeix una nova lletra i) a l'apartat cinc.1 de l'article 12 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«i) Les operacions d'assegurança d'assistència sanitària i malaltia.»

Disposició addicional catorzena. *Obligacions d'informació.*

1. Es poden establir per reglament obligacions de subministrament d'informació a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, en relació amb les operacions sobre accions o participacions d'aquestes institucions, incloent-hi la informació de què disposin relativa al resultat de les operacions de compra i venda d'aquestes institucions.

2. Els contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques o per l'impost sobre societats han de subministrar informació, en els termes que s'estableixin per reglament, en relació amb les operacions, les situacions, els cobraments i els pagaments que efectuin o derivin de la tinença de valors o béns relacionats, directament o indirectament, amb països o territoris qualificats per reglament com a paradisos fiscals.

Disposició addicional quinzena.

Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 113 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària:

«1. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per a l'aplicació efectiva dels tributs o els recursos la gestió dels quals tingui encomanada, i no poden ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tingui per objecte:

a) La investigació o la persecució de delictes públics pels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic.

b) La col·laboració amb altres administracions tributàries a efectes del compliment d'obligacions fiscals en l'àmbit de les seves competències.

c) La col·laboració amb la Inspecció de Treball i la Seguretat Social i amb les entitats gestores i de serveis comuns de la Seguretat Social en la lluita contra el frau en la cotització i la recaptació de les quotes del sistema de Seguretat Social, així com en l'obtenció i el gaudi de prestacions a càrrec del mateix sistema.

d) La col·laboració amb qualsevol altra Administració pública per a la lluita contra el frau en l'obtenció o la percepció d'ajuts o subvencions a càrrec de fons públics o de la Unió Europea.

e) La col·laboració amb les comissions parlamentàries d'investigació en el marc establert legalment.

f) La protecció dels drets i els interessos dels menors i els incapacitats, pels òrgans jurisdiccionals o el ministeri públic.

g) La col·laboració amb el Tribunal de Comptes en l'exercici de les funcions de fiscalització de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

h) La col·laboració amb els jutges i els tribunals per a l'execució de resolucions judicials fermes. La sol·licitud judicial d'informació exigeix la resolució expressa, en la qual, amb la ponderació prèvia dels interessos públics i privats afectats en l'assumpte de què es tracti i pel fet d'haver-se exhaurit els altres mitjans o les altres fonts de coneixement sobre l'existència de béns i drets del deutor, es motivi la necessitat de demanar dades de l'Administració tributària.»

Disposició addicional setzena. *Mutualitats de treballadors per compte d'altri.*

Poden reduir la part general de la base imposable, en els termes que estableix l'article 46 d'aquesta Llei, les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats per mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri com a sistema complementari de pensions, quan prèviament, durant com a mínim un any en els termes que es fixin per reglament, aquests mateixos mutualistes hagin efectuat aportacions a aquestes mateixes mutualitats, d'acord amb el que preveuen la disposició transitòria cinquena i la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió d'assegurances privades, i sempre que hi hagi un acord dels òrgans corresponents de la mutualitat que només permeti cobrar les prestacions quan concorrin les mateixes contingències que preveu l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

Disposició addicional dissetena. *Plans de pensions i mutualitats de previsió social constituïts a favor de persones amb minusvalidesa.*

A partir de l'1 de gener de 1999, es poden fer aportacions als plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per 100. A aquests plans els és aplicable el règim financer i fiscal dels plans de pensions amb les especialitats següents:

1. Poden efectuar aportacions al pla de pensions tant el mateix minusvàlid participi com les persones que hi tinguin una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclòs. En aquest últim cas, les

persones amb minusvalidesa han de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència. No obstant això, la contingència de defunció del minusvàlid pot generar dret a prestacions de viduïtat, orfandat o a favor dels qui hagin efectuat aportacions al pla de pensions del minusvàlid proporcionalment a la seva aportació.

Aquestes aportacions no estan subjectes a l'impost sobre successions i donacions.

2. Com a límit màxim de les aportacions, a efectes del que disposa l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, s'apliquen les quantitats següents:

a) Les aportacions anuals màximes efectuades per les persones minusvàlides participants no poden superar la quantitat de 2.200.000 pessetes.

b) Les aportacions anuals màximes efectuades per cada participant a favor de persones amb minusvalidesa lligades per una relació de parentiu no poden superar la quantitat d'1.100.000 pessetes. Tot això sens perjudici de les aportacions que pugui fer al seu pla de pensions, d'acord amb el límit que estableix l'article 5.3 de la Llei 8/1987, de regulació dels plans i els fons de pensions.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions efectuades a favor d'una persona amb minusvalidesa, incloent-hi les seves aportacions, no poden superar la quantitat de 2.200.000 pessetes.

La inobservança d'aquests límits d'aportació és objecte de la sanció que estableix l'article 36.4 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions. A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor del minusvàlid, s'entén que el límit de 2.200.000 pessetes es cobreix, primer, amb les aportacions del mateix minusvàlid i, quan aquestes no superin aquest límit, amb les altres aportacions, proporcionalment a la seva quantitat.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix beneficiari minusvàlid, per damunt del límit de 2.200.000 pessetes anuals té la consideració d'infracció molt greu, en els termes que preveu l'article 35.3.n) de la Llei 8/1987, de regulació dels plans i els fons de pensions.

3. Les prestacions del pla de pensions han de ser en forma de renda, llevat que, per circumstàncies excepcionals, i en els termes i les condicions que s'estableixin per reglament, es puguin percebre en forma de capital.

4. Per reglament es poden establir especificacions en relació amb les contingències per les quals es poden satisfer les prestacions, a què es refereix l'article 8.6 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

5. Per reglament s'han de determinar els casos en què les persones amb minusvalidesa poden fer efectius els drets consolidats en el pla de pensions, d'acord amb el que estableix l'article 8.8 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

6. Les aportacions efectuades a plans de pensions, d'acord amb el que estableix aquesta disposició, poden ser objecte de reducció en la part general de la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques amb els límits màxims següents:

a) Les aportacions anuals efectuades per cada participant a favor de persones amb minusvalidesa amb les quals hi hagi una relació de parentiu, amb el límit d'1.100.000 pessetes anuals. Tot això sens perjudici de les aportacions que puguin fer als seus plans de pensions, d'acord amb els límits establerts en l'article 46 d'aquesta Llei.

b) Les aportacions anuals efectuades per les persones minusvàlides participants, amb el límit de 2.200.000 pessetes anuals.

El conjunt de les reduccions efectuades per totes les persones que facin aportacions a favor d'un mateix minusvàlid, incloent-hi les del mateix minusvàlid, no pot ser superior a 2.200.000 pessetes anuals. A aquests efectes, quan concorrin diverses aportacions a favor del minusvàlid, han de ser objecte de reducció, en primer lloc, les aportacions efectuades pel mateix minusvàlid i només si aquestes no assoleixen el límit de 2.200.000 pessetes assenyalat, poden ser objecte de reducció les aportacions efectuades per altres persones al seu favor en la base imposable d'aquestes, de manera proporcional, sense que en cap cas el conjunt de les reduccions efectuades per totes les persones que fan aportacions a favor d'un mateix minusvàlid pugui ser superior a 2.200.000 pessetes.

7. Els rendiments del treball derivats de les prestacions obtingudes en forma de renda per les persones amb minusvalidesa, corresponents a les aportacions a què es refereix aquesta disposició, tenen una reducció en l'impost sobre la renda de les persones físiques fins a un import màxim de dues vegades el salari mínim interprofessional.

Si es tracta de prestacions rebudes en forma de capital per les persones amb minusvalidesa, corresponents a les aportacions a què es refereix aquesta disposició, la reducció que estableix l'article 17.2.b) d'aquesta Llei és del 50 per 100, sempre que hagin transcorregut més de dos anys des de la primera aportació.

8. El règim regulat en aquesta disposició addicional és aplicable a les aportacions a mutualitats de previsió social efectuades a partir de l'1 de gener de 1999 i les prestacions d'aquestes a favor de minusvàlids que compleixin els requisits que preveuen els apartats anteriors. En aquest cas, els límits establerts per aquesta disposició són conjunts per a les aportacions de plans de pensions i a mutualitats de previsió social.

La disposició de drets consolidats en casos diferents dels que preveu aquesta disposició addicional té les conseqüències que preveu l'article 46.1.3r.b), segon paràgraf, d'aquesta Llei.

Disposició addicional divuitena. Informació amb transcendència tributària.

Quan en aplicació del que disposa l'article 116 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, l'adjudicatari concerta amb tercers la realització parcial del contracte, l'Administració contractant queda obligada a subministrar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la informació següent:

- a) Identificació del subcontractista.
- b) Identificació de les parts del contracte que ha de fer el subcontractista.
- c) Import de les prestacions subcontractades.

Aquesta informació s'ha de subministrar en el termini de cinc dies, a comptar del dia en què tingui lloc la comunicació del contractista a l'Administració, que estableix l'apartat 2.a) d'aquest text legal.

Disposició addicional dinovena. Rendes forestals.

No s'han d'integrar en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques les subvencions concedides als qui explotin finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de forests, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal aprovades per l'Administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracti, determinat en cada cas per l'Administració forestal competent, sigui igual o superior a vint anys.

El Govern ha de desplegar un règim d'estimació objectiva en l'impost sobre la renda de les persones físiques per determinar el rendiment net derivat de les explotacions forestals que compleixin els requisits que assenyala el paràgraf anterior.

Disposició addicional vintena. *Caràcter vinculant de les respostes a determinades consultes sobre l'aplicació de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Durant els sis primers mesos de l'any 1999, es poden formular a l'Administració tributària consultes, la contestació de les quals té caràcter vinculant per a aquesta, sobre l'aplicació de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en les condicions i amb els requisits que s'indiquen a continuació:

Primer. Les consultes les poden formular exclusivament col·legis professionals, cambres oficials, organitzacions patronals, sindicats, associacions de consumidors, associacions empresarials i organitzacions professionals, així com les federacions que agrupin les organitzacions o les entitats abans esmentades, quan es refereixin a qüestions que afectin la generalitat dels seus membres o associats.

Segon. La Direcció General de Tributs ha de respondre les consultes que es formulin en els termes anteriors, mitjançant la resolució, que s'ha de comunicar a l'entitat consultant i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial del Ministeri d'Economia i Hisenda».

Tercer. La presentació, la tramitació i la contestació d'aquestes consultes, així com els efectes de la seva contestació, es regeixen pel que disposa el Reial decret 404/1997, de 21 de març, pel qual s'estableix el règim aplicable a les consultes la contestació de les quals hagi de tenir caràcter vinculant per a l'Administració tributària.

Disposició addicional vint-i-unena. *Ajuts a l'habitatge habitual percebuts el 1998.*

Els ajuts públics percebuts durant l'any 1998 com a compensació dels defectes estructurals de construcció de l'habitatge habitual i destinats a la seva reparació es poden imputar per quartes parts, en el període impositiu en què s'obtinguin i en els tres següents.

Disposició addicional vintena segona. *Subvencions de la política agrària comunitària i ajuts públics.*

1. No s'integren en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques o de l'impost sobre societats les rendes positives que es posin de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció dels ajuts següents de la política agrària comunitària:

- 1r Abandonament definitiu del cultiu de la vinya.
- 2n Prima per l'arrencada de plantacions de pomes.
- 3r Prima per l'arrencada de bananers.
- 4t Abandonament definitiu de la producció lletera.
- 5è Abandonament definitiu del cultiu de peres, préssecs i nectarines.
- 6è Arrencada de plantacions de peres, préssecs i nectarines.

b) La percepció dels ajuts següents de la política pesquera comunitària: abandonament definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajuts públics que tinguin per objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o enfonsament d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques.

2. Per calcular la renda que no s'integra a la base imposable s'ha de tenir en compte tant l'import dels ajuts percebuts com les pèrdues patrimonials que, si s'escau, es produeixen en els elements afectes a les activitats. Quan l'import d'aquests ajuts sigui inferior al de les pèrdues produïdes en els elements esmentats, es pot integrar a la base imposable la diferència negativa. Quan no hi hagi pèrdues, només s'exclou de gravamen l'import dels ajuts.

Disposició transitòria primera. *Exempció per reinversió en l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

Les rendes acollides a l'exempció per reinversió que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, es regulen pel que estableix, fins i tot quan la reinversió es produeixi en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria segona. *Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats com a paradisos fiscals.*

1. Als efectes de calcular l'excés del valor liquidatiu al qual fa referència l'article 78 d'aquesta Llei, es pren com a valor d'adquisició el valor liquidatiu el primer dia del primer període impositiu al qual sigui aplicable aquesta Llei, respecte de les participacions i les accions que en aquest període tingui el contribuent. La diferència entre aquest valor i el valor efectiu d'adquisició no es pren com a valor d'adquisició als efectes de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o el reembossament de les accions o les participacions.

2. Els dividendes i les participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva que procedeixin de beneficis obtinguts abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'integren a la base imposable dels seus socis o partícips. A aquests efectes, s'entén que les primeres reserves distribuïdes han estat dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.*

1. Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades de contractes d'assegurança concertats amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals, efectuades anteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hagin estat objecte de minoració com a mínim en una part en la base imposable, s'han d'integrar a la base imposable de l'impost en concepte de rendiments del treball.

2. La integració s'ha de fer en la mesura que la quantitat percebuda passi de les aportacions efectuades a la mutualitat que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost d'acord amb la legislació vigent en cada moment i, per tant, hagin tributat prèviament.

3. Si no es pot acreditar la quantitat de les aportacions que no hagin pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable, s'ha d'integrar el 75 per 100 de les prestacions per jubilació o invalidesa percebudes.

Disposició transitòria quarta. *Compensacions per deduccions en adquisició i arrendament d'habitatge.*

1. La Llei de pressupostos generals de l'Estat ha de determinar el procediment i les condicions per a la

percepció de compensacions econòmiques en els supòsits següents:

a) Els contribuents que hagin adquirit l'habitatge habitual abans del 4 de maig de 1998 i tinguin dret a la deducció per adquisició d'habitatge, en cas que l'aplicació del règim que estableix aquesta Llei per a la deducció esmentada els sigui menys favorable que el que regula la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

b) Els contribuents amb dret a la deducció per lloguer d'habitatge per raó d'un contracte d'antiguitat anterior al 24 d'abril de 1998, en cas que la present Llei els sigui menys favorable que la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, com a conseqüència de la no-aplicació d'aquesta deducció per lloguer, sempre que mantinguin el sistema d'arrendament per al seu habitatge habitual.

2. Les compensacions econòmiques s'han de satisfer amb la sol·licitud prèvia del contribuent, dins els sis mesos següents a aquell en què finalitzi el termini per presentar la declaració per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició transitòria cinquena. *Partides pendents de compensació.*

1. Els rendiments irregulars negatius procedents dels períodes impositius corresponents als anys 1998, 1997, 1996, 1995 i 1994, que es trobin pendents de compensació en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, només es compensen amb el saldo positiu dels rendiments i les imputacions de renda a què es refereix l'article 38.a) d'aquesta Llei.

2. Les disminucions patrimonials netes procedents dels períodes impositius corresponents als anys 1998, 1997, 1996, 1995 i 1994, que es trobin pendents de compensació en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, només es compensen amb el saldo dels guanys i les pèrdues patrimonials a què es refereix l'article 39 d'aquesta Llei.

3. Les bases liquidables regulars negatives dels períodes impositius corresponents als anys 1998, 1997, 1996, 1995 i 1994, que es trobin pendents de compensació en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, només es compensen amb el saldo positiu de la base liquidable general que preveu l'article 47 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Quan es percebi un capital diferit, en la part de prestació corresponent a primes satisfetes abans del 31 de desembre de 1994, li són aplicables els percentatges de reducció que estableix la disposició transitòria vuitena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, una vegada calculat el rendiment d'acord amb el que estableixen els articles 23 i 24, excloent-hi el que preveu l'últim paràgraf de la lletra b) de l'apartat 2 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. *Règim fiscal de determinats contractes d'assegurances noves.*

La reducció del 70 per 100 que preveu l'últim paràgraf dels articles 17.2,c) i d), i 24.2,b) i c), d'aquesta Llei només és aplicable als contractes d'assegurances concertades des del 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria vuitena. *Tributació de determinats valors de deute públic.*

Els rendiments derivats de la transmissió, l'amortització o el reembossament, efectuats des de l'1 de gener de 1999, de valors del deute públic, adquirits abans del 31 de desembre de 1996 i que anteriorment generessin increments de patrimoni, s'han d'integrar en la part especial de la base imposable, sense que siguin aplicables les reduccions que preveu l'article 24.2 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. *Guanys patrimonials derivats d'elements adquirits abans del 31 de desembre de 1994.*

Els guanys patrimonials derivats de la transmissió d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques, adquirits abans del 31 de desembre de 1994, s'han de reduir d'acord amb el que estableixen les regles 2a i 4a de l'apartat 2 de la disposició transitòria vuitena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició transitòria desena. *Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.*

En la determinació dels rendiments del capital immobiliari derivats de contractes d'arrendament subscrits abans del 9 de maig de 1985, que no tinguin dret a la revisió de la renda del contracte en virtut de l'aplicació de la regla 7a de l'apartat 11 de la disposició transitòria segona de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, s'ha d'incloure addicionalment, com a despesa deduïble, mentre subsisteixi aquesta situació i en concepte de compensació, la quantitat que correspongui a l'amortització de l'immoble.

Disposició transitòria onzena. *Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.*

1. Per determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, només són aplicables els percentatges que estableix l'article 23.3, lletres b) i c), d'aquesta Llei a les prestacions en forma de renda que es percebin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, quan ja s'hagi produït, abans de l'esmentada entrada en vigor, la constitució de les rendes.

Els percentatges esmentats són aplicables en funció de l'edat que tingui el receptor en el moment de la constitució de la renda en el cas de rendes vitalícies o en funció de la durada total de la renda si es tracta de rendes temporals.

2. En cas d'acudir al rescat de rendes vitalícies o temporals la constitució de les quals s'hagi produït abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per calcular el rendiment del capital mobiliari produït amb motiu del rescat s'ha de restar la rendibilitat obtinguda fins a la data de constitució de la renda.

Disposició transitòria dotzena. *Aplicació del que disposa l'apartat tercer de la disposició final segona d'aquesta Llei, en les bases imposables negatives de l'impost sobre societats anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Les bases imposables negatives pendents de compensació a l'inici del període impositiu en què sigui aplicable aquesta Llei es poden compensar en el termini que

estableix l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, a comptar de l'inici del període impositiu següent a aquell en què s'hagin determinat aquestes bases imposables negatives.

Disposició transitòria tretzena.

Els partícips de plans de pensions que, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, hagin continuat fent-hi aportacions després del cessament de la seva activitat laboral, poden optar entre:

Mantenir els drets consolidats corresponents a aquestes aportacions per cobrir la contingència de defunció.

Recuperar-los en forma de capital, dins el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i tributar com a rendiments del treball en la forma que estableix la secció 1a del capítol I d'aquesta Llei i, en concret, aplicant la reducció que estableix l'article 17.2.b).

Disposició derogatòria única.

1r A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix i, en particular, les normes següents:

1. El títol III de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, en allò que fa referència a aquest impost.

2. Les disposicions addicionals i transitòria de la Llei 14/1985, de 19 de maig, del règim fiscal de determinats actius financers.

3. La Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4. L'article 4 del Reial decret llei 9/1993, de 28 de maig, pel qual es concedeixen ajuts als afectats pel virus d'immunodeficiència humana (VIH) com a conseqüència d'actuacions efectuades en el sistema sanitari.

5. La disposició addicional primera de la Llei 22/1993, de 29 de desembre, de mesures fiscals de reforma del règim jurídic de la Funció Pública i de la protecció per desocupació.

6. L'article 2 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

7. L'article 2.tres de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

8. La disposició addicional vint-i-vuitena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

2n No obstant el que estableix l'apartat anterior, conserven la vigència:

1. L'article 2n de la Llei 22/1986, de 23 de desembre, per la qual es concedeixen determinades exempcions fiscals i duaneres a l'Institut de Relacions Europeo-latinoamericà (IRELA).

2. La Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre règim fiscal de cooperatives.

3. La disposició addicional setzena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

4. Les disposicions addicionals dissetena i vint-i-tresena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

5. Els articles 93 i 94 de la Llei 20/1991, de 6 de juliol, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

6. El Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació, en allò que fa referència a aquest impost.

7. L'article 14.7 del Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

8. La Llei 19/1994, de 6 de juny, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries, en allò que fa referència a aquest impost.

9. El Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny, sobre llibertat d'amortització per a les inversions generadores d'ocupació.

10. La Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, excepte pel que fa al límit de la deducció a què es refereix l'article 61.

11. La disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

12. El Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, sobre llibertat d'amortització per a les inversions generadores d'ocupació.

13. La Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries.

14. La disposició addicional cinquena de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

15. L'apartat 3 de la disposició final sisena de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

16. La disposició transitòria onzena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

17. La Llei 39/1997, de 8 d'octubre, per la qual s'aprova el programa Prever per a la modernització del parc de vehicles automòbils, l'increment de la seguretat viària i la defensa i la protecció del medi ambient.

18. L'article 3.4 de la Llei 64/1997, de 26 de desembre, per la qual es regulen incentius en matèria de Seguretat Social i de caràcter fiscal per al foment de la contractació indefinida i l'estabilitat en l'ocupació.

19. La disposició addicional desena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

20. La disposició transitòria segona de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

3r Continuen en vigor les normes reglamentàries que no s'oposin a aquesta Llei mentre no es faci ús de les habilitacions reglamentàries que s'hi preveuen.

4t La derogació de les disposicions a què es refereix l'apartat 1r no perjudica els drets de la Hisenda pública respecte de les obligacions meritades durant la seva vigència.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 3 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

Es fa una nova redacció de l'article 3 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, que queda redactat en els termes següents:

«Article 3r *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable:

a) L'adquisició de béns i drets per herència, llegat o qualsevol altre títol successori.

b) L'adquisició de béns i drets per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït, entre vius.

c) La percepció de quantitats pels beneficiaris de contractes d'assegurances sobre la vida, quan el contractant sigui una persona diferent del beneficiari, llevat dels supòsits regulats expressament en l'article 16.2.a), de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

2. Els increments de patrimoni a què es refereix el número anterior, obtinguts per persones jurídiques, no estan subjectes a aquest impost i se sotmeten a l'impost sobre societats.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

Per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999, els articles de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que s'esmenten a continuació queden redactats de la manera següent:

Primer. Article 3.

«Article 3. *Tractats i convenis.*

El que estableix aquesta Llei s'entén sens perjudici del que disposen els tractats i els convenis internacionals que hagin passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució espanyola.»

Segon. Apartat 11 de l'article 15.

«11. Als efectes d'integrar en la base imposable les rendes positives obtingudes en la transmissió d'elements patrimonials de l'immobilitzat material que tinguin la naturalesa de béns immobles, s'ha de deduir l'import de la depreciació monetària produïda des del dia 1 de gener de 1983, calculada d'acord amb les regles següents:

a) S'ha de multiplicar el preu d'adquisició o de cost de producció dels béns immobles transmesos i les amortitzacions acumulades relatives als béns pels coeficients que s'estableixin en la corresponent Llei de pressupostos generals de l'Estat.

b) La diferència entre les quantitats determinades per l'aplicació del que estableix la lletra anterior s'ha de minorar en el valor comptable de l'element patrimonial transmès.

c) La quantitat resultant d'aquesta operació s'ha de multiplicar per un coeficient determinat per:

a) En el numerador: els fons propis.

b) En el denominador: el passiu total menys els drets de crèdit i la tresoreria.

Les magnituds que determinen el coeficient són les que hi havia durant el temps de tinença de l'element patrimonial transmès o en els cinc exercicis anteriors a la data de la transmissió, si aquest últim termini és menor, a elecció del subjecte passiu.

El que preveu aquesta lletra no s'aplica si el coeficient és superior a 0,4.»

Tercer. Apartats 1, 3 i 5 de l'article 23.

«1. Les bases imposables negatives poden ser compensades amb les rendes positives dels perío-

des impositius que concloguin en els deu anys immediats i successius.»

«3. Les entitats de nova creació poden computar el termini de compensació a què es refereix l'apartat 1 a partir del primer període impositiu la renda del qual sigui positiva.»

«5. El subjecte passiu ha d'acreditar, si s'escau, mitjançant l'exhibició de la comptabilitat i els suports documentals oportuns, la procedència i la quantitat de les bases imposables negatives que vulgui compensar, sigui quin sigui l'exercici en què s'hagin originat.»

Quart. Apartats 2, 3 i 4 de l'article 28.

«2. La deducció a què es refereix l'apartat anterior és del 100 per 100 si els dividendes o les participacions en beneficis procedeixen d'entitats en què el percentatge de participació, directe o indirecte, sigui igual o superior al 5 per 100, sempre que aquest percentatge s'hagi mantingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què sigui exigible el benefici que es distribueix. La deducció també és del 100 per 100 respecte de la participació en beneficis procedents de mútues d'assegurances generals, entitats de previsió social, societats de garantia recíproca i associacions.

3. La deducció també s'aplica en els supòsits de liquidació de societats, separació de socis, adquisició d'accions o participacions pròpies per a la seva amortització i dissolució sense liquidació en les operacions de fusió, escissió total o cessió global de l'actiu i el passiu, respecte de les rendes computades derivades d'aquestes operacions, en la part corresponent als beneficis no distribuïts, fins i tot els que hagin estat incorporats al capital, i a la renda que la societat que efectua les operacions a què es refereix el paràgraf anterior hagi d'integrar en la base imposable d'acord amb el que estableix l'article 15.3 d'aquesta Llei.

4. La deducció prevista en els apartats anteriors no s'aplica respecte de les rendes següents:

a) Les derivades de la reducció del capital o de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, sens perjudici del que estableix l'últim paràgraf de l'apartat anterior.

Quan juntament amb les operacions referides en el paràgraf anterior es produeixi la distribució de dividendes o participacions en beneficis, s'ha d'aplicar la deducció sobre aquests d'acord amb les normes que estableix aquest article.

b) Les previstes en els apartats anteriors, quan abans de la seva distribució s'hagi produït una reducció de capital per constituir reserves o compensar pèrdues, el traspàs de la prima d'emissió a reserves, o una aportació dels socis per reposar el patrimoni, fins a l'import de la reducció, el traspàs o l'aportació.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica respecte de les rendes distribuïdes que s'hagin integrat en la base imposable sense que s'hagi produït respecte d'aquestes la compensació de bases imposables negatives, llevat que la no-compensació hagi derivat del que preveu l'apartat 2 de l'article 23 d'aquesta Llei.

c) Les distribuïdes pel fons de regulació de caràcter públic del mercat hipotecari.

d) Els dividendes o les participacions en beneficis que corresponguin a accions o participacions adquirides dins els dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagin satisfet quan després d'a-

questa data, dins el mateix termini, es produeixi una transmissió de valors homogenis.

e) Quan la distribució del dividend o la participació en beneficis no determini la integració de renda en la base imposable o quan aquesta distribució hagi produït una depreciació del valor de la participació. En aquest cas la recuperació del valor de la participació no s'ha d'integrar en la base imposable.

El que disposa la lletra anterior no s'aplica:

a) En cas que el subjecte passiu provi que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre societats i tributi a algun dels tipus de gravamen previstos en els apartats 1, 2 i 7 de l'article 26 d'aquest impost, en concepte de renda obtinguda per les entitats propietàries successives de la participació en ocasió de la seva transmissió, i que aquesta renda no hagi tingut dret a la deducció per doble imposició interna de plusvàlues.

La deducció es fa parcialment quan la prova a què es refereix aquesta lletra tingui caràcter parcial.

b) En cas que el subjecte passiu provi que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en concepte de renda obtinguda per les persones físiques successives propietàries de la participació, en ocasió de la seva transmissió. La deducció es fa parcialment quan la prova a què es refereix aquesta lletra tingui caràcter parcial.

En el cas previst en aquesta lletra b'), la deducció no pot excedir de l'import que resulti d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'impost sobre la renda de les persones físiques correspon als guanys de capital derivats de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb més de dos anys d'antelació.»

Cinquè. Article 36 bis. *Deducció per creació d'ocupació per a treballadors minusvàlids.*

«1. És deduïble de la quota íntegra la quantitat de 800.000 pessetes per cada persona/any d'increment de la mitjana de la plantilla de treballadors minusvàlids, contractats, d'acord amb el que disposen l'article 39 de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids, per un temps indefinit, durant el període impositiu, respecte a la plantilla mitjana de treballadors minusvàlids amb aquest tipus de contracte del període immediatament anterior.

2. Per calcular l'increment de la mitjana de plantilla s'han de computar, exclusivament, els treballadors minusvàlids per any amb contracte indefinit que facin jornada completa, en els termes que disposa la normativa laboral.

3. Els treballadors contractats que donin dret a la deducció que preveu aquest article no es computen a efectes de la llibertat d'amortització amb creació d'ocupació que regula el Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny; el Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, i l'article 123 d'aquesta Llei.»

Sisè. Article 37. *Normes comunes en les deduccions previstes en aquest capítol.*

«1. Les deduccions que preveu aquest capítol s'han de fer una vegada efectuades les deduccions i les bonificacions dels capítols II i III d'aquest títol.

Les quantitats corresponents al període impositiu no deduïdes es poden aplicar en les liquida-

cions dels períodes impositius que concloguin en els cinc anys immediats i successius.

El còmput dels terminis per a l'aplicació de les deduccions que preveu aquest capítol es pot diferir fins al primer exercici en què, dins el període de prescripció, es produeixin resultats positius, en els casos següents:

a) En les entitats de nova creació.

b) En les entitats que sanegin pèrdues d'exercicis anteriors mitjançant l'aportació efectiva de nous recursos, sense que es considerin com a tals l'aplicació o la capitalització de reserves.

L'import de les deduccions que preveu aquest capítol a què es refereix aquest apartat, aplicades en el període impositiu, no poden passar conjuntament del 35 per 100 de la quota íntegra minorada en les deduccions per evitar la doble imposició interna i internacional i les bonificacions.

2. Una mateixa inversió no pot donar lloc a l'aplicació de la deducció en més d'una entitat.

3. Els elements patrimonials afectes a les deduccions previstes en els articles anteriors han de romandre en funcionament durant cinc anys o durant la seva vida útil si és inferior.

Conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què es manifesti l'incompliment d'aquest requisit, s'ha d'ingressar la quantitat deduïda, a més dels interessos de demora.»

Setè. Apartat 3 de l'article 38.

«3. Els pagaments fraccionats també es poden fer, a opció del subjecte passiu, sobre la part de la base imposable del període dels tres, nou o onze primers mesos de cada any natural determinada segons les normes previstes en aquesta Llei.

Els subjectes passius el període impositiu dels quals no coincideixi amb l'any natural han de fer el pagament fraccionat sobre la part de la base imposable corresponent als dies transcorreguts des de l'inici del període impositiu fins al dia anterior a cadascun dels períodes a què es refereix el paràgraf anterior.

Perquè l'opció a què es refereix aquest apartat sigui vàlida i produeixi efectes ha de ser exercida en la declaració censal corresponent, durant el mes de febrer de l'any natural a partir del qual hagi de tenir efectes, sempre que el període impositiu a què es refereixi l'opció esmentada coincideixi amb l'any natural. En cas contrari, l'exercici de l'opció s'ha de fer en la declaració censal corresponent, durant el termini de dos mesos a comptar de l'inici d'aquest període impositiu o dins el termini comprès entre l'inici d'aquest període impositiu i la finalització del termini per fer el primer pagament fraccionat corresponent a aquest període impositiu quan aquest últim termini sigui inferior a dos mesos.

El subjecte passiu queda vinculat a aquesta modalitat de pagament fraccionat respecte dels pagaments corresponents al mateix període impositiu i següents, mentre no renunciï a la seva aplicació per mitjà de la declaració censal corresponent que s'ha d'exercir en els mateixos terminis que estableix el paràgraf anterior.»

Vuitè. Apartat 5 de l'article 81.

«5. El grup de societats s'extingeix si la societat dominant perd aquest caràcter.

No obstant això, en cas que una altra societat prengui participació en la societat dominant d'un grup de societats mitjançant alguna de les ope-

racions regulades en el capítol VIII del títol VIII d'aquesta Llei, de manera que la primera reuneixi els requisits per ser considerada dominant, el règim tributari que preveu aquest capítol és aplicable al nou grup així format, amb la comunicació prèvia a l'Administració tributària i des del mateix moment de l'extinció del grup preexistent.

Aquesta comunicació s'ha de fer abans de la conclusió del primer període impositiu en què el nou grup tributa en el règim dels grups de societats.»

Novè. Apartat 3 de l'article 101.

«3. Els valors rebuts pels socis s'han de valorar, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons sigui procedent. Aquesta valoració s'ha d'augmentar o disminuir en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda. Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.»

Desè. Apartat 2 de l'article 102.

«2. Els valors rebuts en virtut de les operacions de fusió, absorció i escissió, total o parcial, es valoren, a efectes fiscals, pel valor dels lliurats, determinat d'acord amb les normes d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques, segons sigui procedent. Aquesta valoració s'ha d'augmentar o disminuir en l'import de la compensació complementària en diners lliurada o rebuda. Els valors rebuts conserven la data d'adquisició dels lliurats.»

Desè. Lletres a) de l'apartat 1 de l'article 109.

«a) Els beneficis distribuïts amb càrrec a les rendes imputables als béns aportats donen dret a la deducció per evitar la doble imposició interna de dividends a què es refereix l'article 28.2 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el percentatge de participació del soci. Aquest criteri també s'aplica respecte de la deducció per evitar la doble imposició interna de plusvàlues a què es refereix l'article 28.5 d'aquesta Llei per les rendes generades en la transmissió de la participació.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor.*

S'afegeix una disposició final a la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició final. *Habilitació reglamentària.*

1. S'habilita el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. En el que no preveuen aquesta Llei i el Reglament que es dicti per al seu desplegament el contracte d'assegurança per a responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor es regeix per la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.»

Disposició final quarta. *Estatut orgànic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.*

Per assegurar l'aplicació més adequada de les previsions d'aquesta Llei, s'autoritza el Govern per aprovar l'Estatut orgànic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, que ha de desplegar les funcions, el règim jurídic,

l'organització i el funcionament, amb l'adaptació als principis d'eficiència i economia de gestió, autonomia organitzativa, participació de les administracions públiques interessades en la seva gestió i coresponsabilitat fiscal, que contenen la seva normativa específica i la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat en les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.

Disposició final cinquena. *Habilitació per a la Llei de pressupostos generals de l'Estat.*

La Llei de pressupostos generals de l'Estat pot modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució espanyola:

a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.

b) Els altres límits quantitius i els percentatges fixos que estableix aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Habilitació normativa.*

El Govern ha de dictar totes les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1999. No obstant això, les habilitacions a la Llei de pressupostos generals de l'Estat entren en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. A efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aquesta Llei és aplicable a les rendes obtingudes a partir d'aquesta data i a les que correspongui imputar a partir d'aquesta mateixa data, d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i les seves normes de desplegament.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 9 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

28473 LLEI 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries. («BOE» 295, de 10-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei segent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

La creixent internacionalització de les relacions econòmiques i el paper que té Espanya en el procés d'integració europea, augmentat després del nostre històric accés a la tercera fase de realització de la Unió Econòmica i Monetària, posen de manifest la importància